71STE JAARGANG No. 9025 ZATERDAG 15 MEI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Militaire interventie van Amerika in Indo-China?

Tonking-delta is moeilijk te behouden zonder hulp

Washington. — Uit gezaghebbende kring in Washington is vernomen dat de Amerikaanse regering gunstig heeft gereageerd op het Franse voorstel tot besprekingen tussen de beide landen over de omstandigheden waarin een militaire interventie van de Verenigde Staten in de oorlog in Indo-China nodig zou zijn. Het feit, dat Amerika het Franse verzoek gunstig heeft ontvangen betekent uiteraard nog niet dat Amerika tot interventie heeft besloten.

De Franse minister van buitenlandse zaken Bidault gaf aan de Franse ambassadeur in de Verenigde Staten opdracht om aan te dringen op een Amerikaans antwoord op het Franse voorstel van Dinsdag, dat de Verenigde Staten de onschendbaarheid van bepaalde zones in Indo-China zou garanderen.

In afwachting van nieuwe maatregelen heeft de Franse regering kleine contingenten beroepsmilitairen, met toestemming van de geallieerde opperbevelhebber, generaal Gruenther, naar Indo-China gezonden.

De Franse commissie voor de nationale verdediging verwierp het voorstel op Franse dienstplichtigen naar Indo-China te zenden.

Naar vernomen is zouden minstens 30.000 man troepen uit Europa naar Indo-China moeten worden gezonden. De Franse militaire en burgerlijke autoriteiten in Parijs zijn niet zeker of de Tonking delta zal kunnen werden behouden zonder Amerikaanse hulp. En gisteravond achtte men het vooruitzicht op die hulp n i e t bijzonder gunstig.

Vier Amerikaanse communisten, onder wie een vrouw, zijn respectievelijk tot drie, drie, twee en een jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens „het onderwijzen en verbreiden van leerstellingen, welke gericht zijn op een gewelddadige omverwerping der Amerikaanse regering".

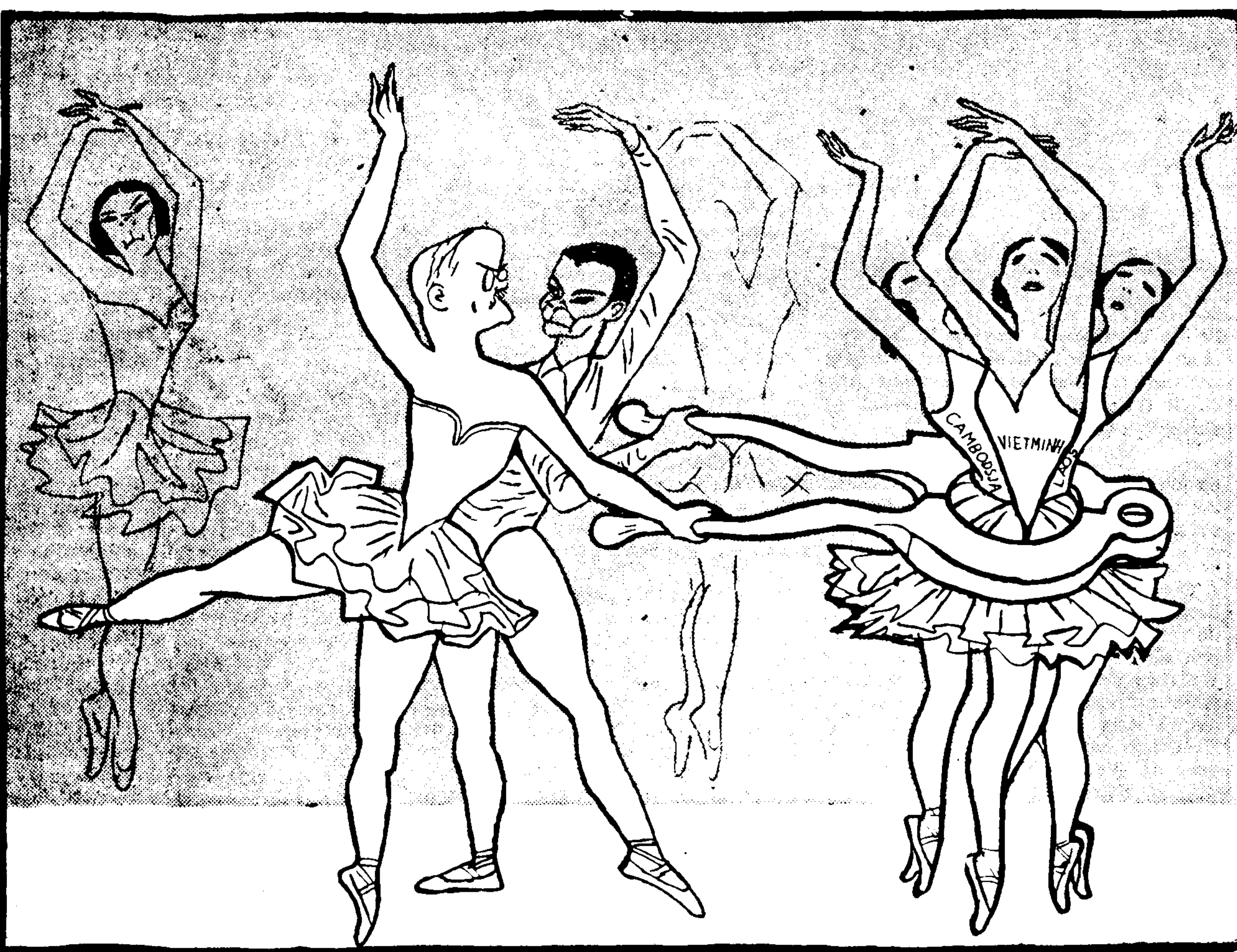
Marshall-eilanden tegen H-bom-proeven

New York. — De bewoners van twee atols van de Marshall-eilanden zonden een petitie aan de beheerschapsraad van de Verenigde Naties, waarin zij zich beklagen over de gevolgen van de recente waterstofbom-ontploffingen.

Zij verzoeken aan de raad om de experimenten te doen ophouden. Zij klagen over brandwonden en onpasselijkheid.

De Amerikaanse vertegenwoordiger bij de Verenigde Naties, Cabot Lodge, gaf een verklaring uit volgens welke de verantwoordelijke autoriteiten alles in het werk stellen om degenen bij te staan, die slachtoffer zijn geworden van de radio-actieve stof. Bij de proef in Maart was — zoals men zich zal herinneren, de wind gedraaid.

Russisch ballet in Geneve

De notenkrakersuite

KLM-directeur naar Antillen en Suriname

's-Gravenhage. — De president-directeur van de KLM, de heer Aler, zal op 14 juni a.s. een aanvang maken met een oriantatiereis naar Suriname, Curaçao en Aruba.

Na het bezoek aan de Nederlandse Antillen ligt het in de bedoeling van de heer Aler door te reizen naar Mexico en Montreal.

Het doel van deze reis is een oriënterend bezoek van de KLM-vestigingen in de West en een kennismaking met de autoriteiten aldaar. Op de terugreis zal de heer Ales New York bezoeken.

Volgens Gen. Twining:

Russische luchtmacht grootste ter wereld

Amarillo (Texas). — Generaal Nathan F. Twining, de stafchef van de Amerikaanse luchtmacht, heeft te Amarillo in de staat Texas meegedeeld, dat de nieuwe Russische zware straalbommenwerper uitsluitend gebouwd is om „belangrijke doelwitten in de Verenigde Staten" te bereiken.

De Sovjet-Unie bezit thans „duizenden gevechtstoestellen meer" dan de Amerikaanse luchtmacht, de marine, het leger en de mariniers tezamen, aldus Twining. De Russische luchtmacht „is verreweg de grootste luchtmacht ter wereld", aldus de generaal in een toespraak op de Dag der Strijdkrachten.

Optimistischer beeld van komende R.T.C.

Amsterdam. — Het Nederlandse dagblad „De Tijd" schrijft, dat de stemming ten aanzien van de R.T.C. de laatste dagen reeds aanmerkelijk verbeterd is. Het blad vraag zich af, of dat komt, omdat de eerste vertegenwoordigers uit de Antillen reeds hier neergestreken zijn. Uit het eerste contact met de politieke voormannen is al een optimistischer beeld te voorschijn gekomen.

Men kwam door dat contact al tot inzicht over en weer, dat de moeilijkheden, die theoretisch aanwezig zijn, toch nog niet zo zwaar moeten worden geteld of er is een oplossing voor te vinden. Voor de moeilijkheden rond de positie van de procureur-generaal is reeds sprake van een gentlemen's agreement, dat deze hele zaak naar het rijk der theoretische puzzles zou verwijzen. Ook de gedachte, dat de pogingen nu niet wederom mogen mislukken, wil daarvan geen verkeerde invloed ook naar buiten het Koninkrijk uitgaan, leeft sterk. „Het gepuzzel met staatsrechtelijke kwesties werkt op het leven van het jonge Koninkrijk als cyaankali", zei mr N. Debrot. Er is in het koninkrijk zoveel meer positief werk te verrichten. Wij, Antillianen, zouden niets liever willen dan Nederland te helpen bij het opbouwen van zijn relaties in Zuid-Amerika. Wij zijn immers de mensen „de la casa"; wij kennen de sterk uiteenlopende eigenschappen van de Zuidamerikanen".

De gedachte van Debrot gaat uit naar een meer efficiënt scheppen van goodwill als follow up van de bezoeken van prins Bernhard. Daarbij zouden de economie, de techniek en de cultuur meer verbonden moeten worden. Cultuur is een breed begrip. Ook de economie valt daaronder. Een wereldberoemd man als prof. dr ir Van Blommestein brengt met zijn waterbouwkundige projecten cultuur; maar waarom, dat, wat hij brengt, niet veel breder opgezet en onze cultuur in engere zin niet daarmede verbonden? Juist in minder ontwikkelde landen is aan dat laatste zoveel behoefte. De Engelsen begrepen dat uitstekend. Over de hele wereld werkt hun cultureel apparaat in samenwerking met de handel en het bedrijfsleven.

Mr Debrot is vol vertrouwen, dat dit alles na het bekrachtigen van de nieuwe band zal groeien. Het is dan Koninkrijksaangelegenheid, waarvoor de Antillianen uit dien hoofde de grootste belangstelling hebben.

Ook dr Pos is niet pessimistisch. „Wanneer de Nederlanders tot de meer koele Noordelingen behoren en de Antillianen met hun overheersend sentiment in geaardheid hun antipoden zijn, dan staan wij, Surinamers, daar zo ongeveer tussen in", meent hij.

Slechts zestien gewonden weggevoerd

Hanoi. — De Franse legerleiding heeft gisteravond medegedeeld, dat de eerste 16 gewonden uit Dien Bien Phoe zijn weggevoerd. Slechte weersomstandigheden beletten 'n grotere afvoer.

Waardering van Cola Debrot voor arbeid van (thans opgeheven) Filmstichting West-Indië

's-Gravenhage. — In een dezer dagen te den Haag gehouden vergadering heeft het bestuur van de Filmstichting West-Indië besloten tot opheffing van deze stichting. De stichting werd in 1947 op initiatief van de onlangs overleden drs. G. Bos en de heer J. Pront opgericht door enige grote bedrijven, zoals de KLM, de KNSM en de Hollandse Bank Unie, alsmede door vertegenwoordigers van de Antilliaanse en Surinaamse overheden. Het doel was door middel van een aantal te vervaardigen korte films de Nederlandse bevolking visuele voorlichting over de West te doen geven.

Over de Antillen zijn in de loop der jaren acht, over Suriname zes films uitgebracht, welke alle sindsdien in voorprogramma's van de bioscopen over geheel Nederland in vertoning zijn gekomen. Geleidelijk werd dit materiaal ook voor vertoningen in verenigingen en clubverband beschikbaar gesteld.

In de slotbijeenkomst, die ook door verscheidene genodigden werd bezocht, deed de voorzitter, de heer Pront, mededeling van de overdracht van alle materiaal en rechten aan de Rijksvoorlichtingsdienst.

De Nederlandse onderwijsfilm heeft het voornemen van het materiaal gebruik te maken voor scholen.

Verder werd het woord gevoerd door Hr. N. Debrot, namens de Antillen en Suriname. Hij gewaagde van de waardering van deze rijksdelen voor hetgeen de Filmstichting heeft bijgedragen tot voorlichting van de Nederlandse bevolking.

De heer C.S. Roem bracht namens Polygoon-profilti hulde aan de stichting voor haar arbeid ten behoeve van de film als voorlichtingsmedium voor het publiek.

Gevolgen van devaluatie van Mexicaanse peso

Mexicostad. — President Cortinez van Mexico heeft gisteravond in een radiotoespraak gezegd dat de salarissen onder de laagst betaalde ambtenaren en militairen met tien procent zullen worden verhoogd. Dit geldt voor hen, die nu minder dan 900 pesos (plm. Na/. 200) per maand verdienen. De maatregel volgt op de recente devaluatie van de peso.

Londen bereidt Engelse Koningspaar grandioze ontvangst

..Londen. — De officiële intocht van Koningin Elizabeth, de hertog van Edinburgh en hun beide kinderen in Londen is door duizenden en duizenden langs de oevers van de Theems gadegeslagen. Ware Armadas van allerhand kleine. bootjes, vrolijk versierd met vlaggen dreven rond op de rivier. ....

Met deze hartelijke ontvangst was dan tenslotte een einde gekomen aan een tocht van zes maanden, waarbij H.M. een afstand van 50.000 mijlen heeft afgelegd en grote delen van het Verenigde Koninkrijk heeft bezocht.

Bijna dreigde de intocht in het honderd te lopen, omdat het jacht Brittannia drie uur op het schema voor was, maar besloten werd te ankeren bij Margate, zodat een en ander tenslotte stipt op het vastgestelde uur verliep.

Vanmiddag maken H.M. de Koningin, de Hertog van Edinburg en de prins en het prinsesje een rijtoer van Westminster naar het Buckingham Paleis.

De menigten die langs deze route verwacht worden zullen niet onderdoen voor die welke de straten bevolkten tijdens de kroning.

Tokio. — Japanse geleerden hebben bekendgemaakt, dat een met radioactiviteit besmette vis is gevangen ten Oosten van Formosa op 3.500 km van Bikini, het proefterrein der Amerikaanse waterstofbommen. De radioactiviteit was aan de buitenkant gering, doch de graad van de besmetting der inwendige organen was groter.

Munitie voor negentien dagen

Parijs. — Een woordvoerder van de Noordatlantische Verdrags-organisatie heeft meegedeeld, dat de troepen van het Atlantisch Pact in Europa genoeg munitie hebben om een agressor gedurende slechts negentien dagen te weerstaan.

Dit was niettemin een grote vooruitgang sedert het vorig jaar, toen men in enkele sectoren slechts genoeg had voor drie dagen. Aan het einde van dit jaar of begin volgend jaar hoopt men genoeg voorraad te hebben voor 40 dagen strijd. Het streven is gericht op een voorraad van negentig dagen, het minimum, dat men naar schatting nodig heeft om zich helemaal te mobiliseren.

Slachtoffers watersnood

Wederom een gift van Z.H. de Paus

Naast de grote giften, welke in 1953 door Z.H. de Paus zijn geschonken aan het Nationaal Rampenfonds, aan de bisschoppen en aan het landelijk sociaal-charitatief centrum voor hulpverlening aan de slachtoffers van de watersnood, heeft de H. Vader besloten thans nog een speciale gift van Nf 20.000.— te schenken.

Dochter van Boliviaanse tin-koning overleden

Parijs. — Isabella Patino, dochter van de Boliviaanse tinkoning, die enkele maanden geleden, zoals gemeld na hevig verzet van haar vader te hebben overwonnen, in het huwelijk trad met David Goldsmith, zoon van een welgesteld Brits hotel-eigenaar, is vanochtend te Parijs in de leeftijd van 19 jaar, aan een hersenbloeding overleden. De echtgenoot en de schoonouders waren aan het sterfbed.

LAATSTE NIEUWS

Pater Bonaventura Kruitwagen ✝

Pater dr Bonaventura Kruitwagen O.F.M., is Dinsdagavond in het klooster der Franciscanen te Venray overleden. Hij werd 79 paar. Hij was een groot geleerdde, grondig kenner van de middeleeuwse cultuur, die hij zijn leven lang heeft bestudeerd, en bovendien een hartelijk, hulpvaardig en vroom mens.

De begrafenis had gisteren plaats op het kloosterkerkhof te Venray.

Recht tot het Hart

— Vaak is vriendschap als een paraplu, die bij een rukwind omslaat.

Djelal Bayar president van Turkije

Ankara. — Gisteren zijn Djelal Bayar en Refik Keraltan met 489 der 513 uitgebrachte stemmen gekozen tot respectievelijk president van de Turkse republiek en voorzitter van de Nationale Vergadering.

De Turkse premier Menderes aanvaardde de opdracht tot vorming van een nieuwe regering.

Thailand wil (in kader der V.N.) troepen naar Indo-China zenden

Bangkok. — Thailand zou troepen naar Indo-China kunnen zenden, ook als het zelf niet direct door de communisten wordt aangevallen, als de vrije wereld zou besluiten tot een actie in het kader der Verenigde Naties in Indo-China over te gaan, aldus een woordvoerder van de Thailandse regering te Bangkok. Thailand is ook bereid bases te verschaffen.

Nieuw tankschip voor Venezuela

Rotterdam. — Terwijl de Nederlandse driekleur daalde en de Venezolaanse vlag onder de tonen van het Venezolaanse volkslied gehesen werd, nam de gezant van Venezuela op verzoek van de Compania de Petroleo Lago te Caracas, een dochteronderneming van de Stannard Oil Co., het nieuwe tankstoomschip „Esso La Guaira" over van V. van der Giessen en Zn Scheepswerven te Krimpen aan de IJssel. De opdracht was aanvankelijk gegeven door de Creole Petroleum Corp. te Wilmington, maar werd later overgedragen. Het schip is ruim 129 meter lang, ruim twintig meter breed en bijna negen meter hol. De brutotonnage is 7.653 r.t.. Het draagvermogen 11.079 ton en de snelheid beladen twaalf knopen. De laadruimte is verdeeld in acht midden- en tweemaal vijf zijtanks Er zijn twee pompkamers.

Ook Molotov wil bestand door neutrale commissie laten controleren

Maandag eerste geheime zitting

Genève. — De conferentie over Indo-China heeft gisteren voor het eerst een bescheiden positie-resultaat opgeleverd; het Franse en het Russische standpunt inzake de contrôle op de wapenstilstand en van de daarna te houden verkiezingen kwamen een kleine stap dichter bij elkaar. Molotov bleek bereid tot het overnemen van het voorstel van Bidault om een eventueel bestand te laten controleren door een neutrale commissie, terwijl de Vietminh tot dusverre steeds heeft vastgehouden aan de voor het Westen onaanvaardbare contrôle door de twee oorlogvoerende partijen tezamen. Maar hoewel men het standpunt van Molotov in Westerse kringen gisteren „een stap vooruit" noemde in vergelijking met dat van de Vietminh, wijst men er in dezelfde kringen op dat een soortgelijke commissie in Korea tot weinig bevredigende resultaten is gekomen en maar heel ongelukkig functioneert.

Er steekt trouwens een addertje in het gras. Terwijl Bidault had voorgesteld dat de confererende landen, die garant zouden staan voor het nakomen van de bestandsovereenkomst, in geval van een schending daarvan, zouden beraadslagen over „collectieve of individuele maatregelen" tegen zulk een schending, merken waarnemers op dat alvorens deze garanderende staten, waaronder volgens Molotov dus ook het continentale China en Rusland behoren, het eens zouden zijn, over een gemeenschappelijk optreden, geheel Indo China door Communistische troepen onder de voet kan zijn gelopen.

Molotov, die tot dusverre geen militaire regeling wilde zonder een volledige politieke regeling, verzachtte dit standpunt gistermiddag door te zeggen dat het onmogelijk was het staken van de vijandelijkheden los te maken van een regeling van „althans enige politieke kwesties".

Groot is de winst zeker niet, maar zelfs zulke kleine lichtpuntjes waren er in Geneve nog niet eerder.

Minister Eden behaalde gisteren in Geneve zeer zeker weer een succes in de rol van bemiddelaar door de medewerking te verkrijgen van Frankrijk en de Verenigde Staten over het houden van „geheime en beperkte zittingen over Indo-China. Hierbij zullen geen voltallige delegaties worden toegelaten maar alleen de leider van elke delegatie, hoogstens vergezeld van drie adviseurs. De pers zal geen inlichtingen over het besprokenen krijgen.

De eerste van een dergelijke zitting wordt Maandag a.s. gehouden. Men hoopt de pers geheel in het duister te kunnen laten.

Tot heden waren de gewone zittingen weliswaar ook niet voor de pers toegankelijk maar zij kreeg wel de volledige tekst der voornaamste redevoeringen en bovendien hield de chef van de voorlichtingsdienst van elke delegatie na afloop van de zitting een persconferentie. Thans zal de pers geheel moeten drijven op hetgeen een of ander delegatielid per ongeluk of opzettelijk zal vertellen.

Men kan dus verwachten dat het aan geruchten in de volgende dagen niet zal ontbreken.

Inktvis verkeek zich op bulldozer-bestuurder

Santa Rosa (Californië). — Toen James Antone dezer dagen in Jenner, een havenplaats bij Santa Rosa in het water was gestapt om wat abalones (een weekdier) te vangen, werd hij plotseling aangevallen door een grote inktvis. Maar James, die zo ongeveer 125 kilogram weegt en in het dagelijks leven bestuurder is van een bulldozer, wist wel raad met de aanrander.

Hij stond tot zijn hals in het water, toen de inktvis hem greep en hij was niet in staat zich uit ongeveer zes of acht tentakels los te werken. Hij vertelde dat hij zo iets voelde alsof een stuk metaaldraad zich om zijn linkerarm kronkelde. „Toen ik me wilde terugtrekken, hechtte een tweede tentakel zich vast en daarna nog een en nog een. Het had geen zin, te proberen de tentakels los te trekken en dus zette ik me schrap en rukte het monster van de klip. Zijn kop zag er uit als een ballon en bleef water over me heen spuiten toen ik met inktvis en al naar het strand stapte."

Verscheidene personen waren getuige van de strijd van Antone, maar het uiterlijk van de inktvis, die van tentakel tot tentakel ongeveer twee en een halve meter lang was en 13 kilogram woog, hield hen op een afstand. Antone liep voort tot hij bij een groot brok steen kwam, waar hij de kop van de inktvis met kracht tegen aan sloeg.

„Het klonk alsof met een slaghout werd geslagen op een rubberzak vol water", vertelde hij. „Na tien minuten verslapte de inktvis als een lekke band". Na zich geheel te hebben bevrijd keerde Antone naar het water terug, haalde vijf abalones van de klippen en ging vervolgens weer op zijn bulldozer zitten (De Volkskrant,

Haile Selassie brengt staatsiebezoek aan Engeland

Londen. — Keizer Haile Selassie zal dit jaar een staatsiebezoek aan Engeland brengen. Het bezoek vindt plaats in het najaar en zal ongeveer twee weken duren. De juiste datum van aankomst is nog niet vastgesteld.

Haile Selasse heeft zes jaren in ballingschap in Londen doorgebracht tussen 1935 en 1941.

Taipeh. — Een Chinees nationalistisch oorlogsschip bracht een 8000 ton metend vrachtschip uit een Oosteuropees communistisch land op naar Formosa. Het schip was op weg naar Noord-China. Het schip werd opgevangen na twee dagen speuren door nationalistische schepen en vliegtuigen.

Offerte aan de O.I. Compagnie!

Een firma heeft dezer dagen speciale offerten in fietsenrekken rondgezonden. Daarvan was er één gericht aan het kantoor van de Kamer der Verenigde Oost-Indische Compagnie te Hoorn. Deze Kamer is in 1795 opgeheven......

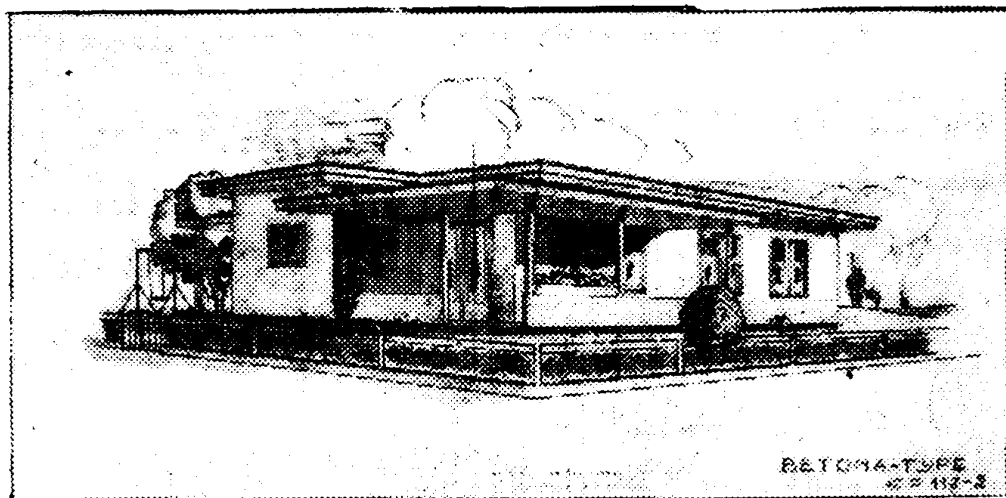

Zal de afstammeling der Naundorffs aanspraak maken op de Franse Troon? De achterkleinzoon van de Klokkenmaker Naundorff heeft aan het Hof van Appèl gevraagd te verklaren, dat Lodewijk de XVII niet in „Le Temple" is gestorven. Deze zelfde veronderstelling werd in 1851 verworpen, maar sindsdien zijn er nieuwe feiten aan het licht gebracht, nu een onderzoek uitgevoerd door de Professoren Piedelièvre en Locard heeft uitgewezen, dat de haren van Lodewijk de XVII en die van Naundorff dezelfde structuur hadden. De foto toont de achter-kleinzoon van de Klokkenmaker Naundorff in de gang van het Palais van Justitie.

Spelregels bij de Woningbouw

Hoe bouw ik een huis?

Willemstad. — „Betona" heeft hier op Koraal Specht enkele woningen neergezet, die dienen om belanghebbenden te laten zien, dat het bezit van een eigen huis niet meer het privilege is van degeen, die over financiële vraagstukken niet te piekeren heeft. Het is nu zo, dat ook het Bestuurscollege aandacht heeft voor deze volkswoningbouw en bij de binnenkort te houden aanbestedingen, zal ook Betona meedingen en kan aan de volkswoningbouw met de daad worden gewerkt aan de oplossing van het volkshuisvestingsvraagstuk.

Een fraaie Betona-woning in het type „bungalow". Dit cliché werd ons welwillend ter beschikkng gesteld door de fa Witcom, die voor de Betona als vertegenwoordigster optreedt.

Bestuur komt burger te hulp

Nu zijn er uiteraard velen, die wensen te weten hoe een en ander te bekostigen zal zijn en een dezer dagen kregen wij een artikel onder ogen uit een Nederlands blad „Het Land van Valkenburg", waarin enkele interessante gegevens te vinden zijn met betrekking tot de vraag „Hoe bouw ik een eigen huis". Belicht wordt tevens de steun, die het gemeentebestuur (— hier te vergelijken met het Bestuurscollege) verleent ten aanzien van de financiering.

Wanneer men spreekt over woningbouw, dan zijn er drie mogelijkheden: 1e financieringswoningen, 2e woningwetwoningen en 3e bouwen uit de vrije sector.

Financieringswoningen

Laten wij beginnen met de financieringswoningen, omdat de zelfbouwer hiervoor de meeste interesse zal hebben.

Zoals men wellicht weet, wordt aan iedere gemeente elke drie jaar 'n bouwvolume toegewezen. De Minister van Wederopbouw en Volkshuisvesting verdeelt het aantal te bouwen woningen over de verschillende provincies, waarna Gedeputeerde Staten dit bouwvolume distribueren onder de diverse gemeenten. Bij deze verdeling wordt natuurlijk op de eerste plaats rekening gehouden met het aantal woningzoekenden van elke gemeente.

Valkenburg-Houthem kreeg voor de jaren 1951-1952-1953 een toewijzing van 126 woningen, terwijl deze gemeente in 1953 nog een extra toewijzing van 54 woningen in de wacht wist te slepen. Het volume 1951-1952-1953 is thans bijna geheel klaar, en op dit ogenblik is men ook begonnen met de bouw van de 54 extra woningen.

Voor 1954-1955-1956 kreeg de gemeente Valkenburg-Houthem een volume van 186 woningen.

Wanneer nu iemand van plan is, een woning te bouwen, dan is het eerste begin, bouwvolume te vragen aan de gemeente zijner inwoning. Wijst de gemeente dit bouwvolume toe, dan kan de toekomstige bouwer bij het indienen der plannen tevens een bijdrage uit 's Rijkskas aanvragen.

De grootte van deze bijdrage is voornamelijk afhankelijk van het aantal bedden, dat in de woning geplaatst kan worden. Het maximum aantal bedden, waarvoor een bijdrage wordt verleend, bedraagt 13. De premie voor deze 13 bedden kan ongeveer worden gesteld op *f* 4300.—, te vermeerderen met een bedrag van *f* 550.— als toeslag voor de grondkosten. Heeft men om een of andere reden een diepere fundering nodig dan normaal, dan wordt de premie verhoogd met een toeslag van *f* 37.50 voor elke 10 cm diepere fundering. Dit is vooral van belang in het plan „Oost" en „Neerhem", waar de bouw van het sousterrain dus gedeeltelijk door het Rijk wordt bekostigd. Tenslotte betaalt het Rijk dan nog 10 jaar 2½% van de premie, hetgeen dus bij een premie van *f* 5000.— neerkomt op *f* 125.— per jaar. Dit laatste echter alleen wanneer hij die bouwt jonger is dan 50 jaar en de gebouwde woning zelf gaat betrekken.

In totaal ontvangt men in dit geval dus *f* 6250.—. Dit bedrag wordt à fond perdu ter beschikking gesteld.

Men mag dus wel zeggen: wanneer Vadertje Staat zijn kinderen een enkele keer ook eens iets geeft, hij werkelijk niet op 'n dubbeltje kijkt. Waar het bouwen op het ogenblik echter een kostbare liefhebberij is, heeft men buiten deze premie nog altijd een zeer groot bedrag aan geld nodig. Hoewel het raadsbesluit omtrent de credietverlening bij 't bouwen nog wacht op de goedkeuring door Ged. Staten, zal ik deze regeling in grove trekken even bespreken.

Bouwcredietregeling

Voor het geval dus, dat de aspirantbouwer niet in staat is, het onbrekende zelf te financiëren, kan hij aankloppen bij de Gemeente voor een crediet. Wil men een huis bouwen, waarvan de stichtingskosten (dit zijn de grond- en bouwkosten vermeerderd met architectenhonorarium e.a. vast te stellen door de Wederopbouw) *f* 20.000.— bedragen, dan moet men zelf over 15% of *f* 3000.— beschikken. Van de resterende *f* 17.000.— betaalt het Rijk zoals we zagen plm. *f* 5000.—. Via het gemeentelijk credietfonds bestaat de mogelijkheid om a 3 3/4% de ontbrekende *f* 12.000.— te lenen. Deze lening wordt verstrekt in de vorm van een annuiteit, wat hierop neerkomt, dat men aan rente en aflossing aan de Gemeente 30 jaar lang plm. *f* 650.— per jaar moet betalen, waarna dit huis dan volledig is afbetaald en eigendom is geworden. Trekt men de tienjaarlijkse bedragen a *f* 125.— per jaar hier nog van af, dan blijkt, dat men de eerste 10 jaar 44 gulden per maand en de laatste 20 jaar 54 gulden per maand zal moeten betalen.

Woningwet-woningen

Laten we nu nog even de woningwetwoningen onder de loupe nemen. Wanneer een gemeente een groot aantal woningen moet bouwen, zal men voor of tijdens de bouw de terreinen bouwrijp moeten maken, dit wil zeggen: men legt wegen aan, zorgt voor licht, gas, water, riolering enz.. De kosten van aankoop terreinen, aanleggen van wegen en riolering, plus de kosten van de huizen zelf, worden berekend en doorgestuurd naar het Ministerie van Wederopbouw en Volkshuisvesting. De Minister bepaalt de huur en stelt de Rijksbijdrage vast, die elk jaar aan de Gemeente uitbetaald wordt.

Waar de huren ten opzichte van de stichtingskosten zeer laag worden gehouden (het Rijk legt per jaar enige honderden guldens op iedere woning bij) kost ook deze woningwetbouw aan de Staat verschillende millioenen per jaar.

Het spreekt vanzelf, dat de Rijksbijdrage voor het gehele land op dezelfde manier wordt berekend, iets wat men jammer genoeg niet kan zeggen van de bijdragen uit het gemeentefonds. Hierover echter iets in 'n volgend nummer.

Wat betreft de bouw uit de vrije sector, kan ik volstaan met mede te delen, dat hiervoor geen bouwvolume nodig is en men dus vrij is te bouwen, doch dat men hiervoor geen Rijkspremie krijgt toegewezen.

GINGEN NAAR NEDERLAND

Willemstad. — Met de „Oranjestad" vertrokken de volgende passagiers naar Nederland: fam. S. Roos en 5 kinderen, fam. P. G. de Windt en 4 kinderen, mevr. Z. Eeltink en 3 kinderen, mevr. H. J. Roggeveen en 2 kinderen, fam. A. H. Willemse en 2 kinderen, fam. C. Glaser en 2 kinderen, fam. C. Kooyman en 2 kinderen, fam. G. Nijdam en 3 kinderen, fam. G. C. C. Kraan, fam. J. van 't Veer, mevr. M. Borst en 2 kinderen, fam. J. J. Kurz en baby, Sgt S. Abrahamse, echtg. en 2 kinderen, Sgt H. de Kruyf, Sgt J. van Doorn, echtg. en 5 kinderen, Sgr Maj. J. Dijkgraaf, echtg. en 4 kinderen, fam. J. E. Janboos en 2 kinderen, fam. L. A. Bethume en dochter, heer A. de Waal, fam. F. M. Nieuw en 2 kinderen, fam. J. van Ast en Sgt C. Langeraad, echtg. en 2 kinderen.

Tevens vertrokken de volgende militairen in de speciale accommodatie: 10 mariniers van Aruba en 54 mariniers met 5 man vlootpersoneel Kon. Marine van Curaçao.

E. LARIVE NAAR NEDERLAND

Emmastad. — Gelijk wij reeds meldden zal de heer E. H. Larive, adjunct-directeur van de C.P.I.M./C.S.M., op Maandag 24 Mei a.s. Curaçao definitief verlaten ten einde in Europa met een andere functie in de Koninklijke Shell Groep te worden belast.

De heer Larive kwam voor de eerste maal in 1946 naar Curaçao in dienst van de N.V. C.S.M. Hij was hier werkzaam tot 1948 in welk jaar hij werd overgeplaatst naar Singapore. In October 1951 voerden zijn werkzaamheden hem weer terug naar ons eiland.

Op 15 December 1951 werd de heer Larive benoemd tot algemeen procuratie-houder van de CSM en van de C.P.I.M. met de persoonlijk etitel van adjunct-directeur.

De heer Dr. Ir. R. Flachs, adjunct-directeur van de N.V. C.P.I.M., zal naar wij vernemen de functies van de heer Larive in de directie van de N.V. C.P.I.M./C.S.M. overnemen.

De heer J. Jongejan, Marine-Superintendent, zal in het bedrijf de leiding hebben over de afdelingen waarvan de werkzaamheden verband houden met scheepvaartaangelegenheden.

BASKETBALL UITSLAGEN

Willemstad. — In het Bargebad werd gisteren het basketball tournooi ten bate van het Gebrekkige Kind voortgezet met de volgende wedstrijden: Sithoc-Kwiek (31-20) en Roda-Sito, welke door Roda gewonnen werd met 51-24.

Op Dinsdag 18 Mei a.s. komen uit SDL tegen **Swallows** (19.15 uur) en **Lightning — Red Devils** 20.30 uur.

C.L.D. SPEELT VIER WEDSTRIJDEN

Willemstad. — Naar wij vernemen zal C.L.D. hier vier wedstrijden spelen en wel tegen Lightning, Sithoc, SDL en Dragons. De data waarop gespeeld zal worden, zal nog nader worden bekend gemaakt.

Bidu doet het

Willemstad. — Gisteren waren pers en radio de gast van de heren B. D. Schwartz, vertegenwoordiger van de Inter American Orange Crush Company en A. Jesurun, directeur van de British Brittania Aerated Comp., ter kennismaking met het nieuwe overheerlijke product Bidú. Bij die gelegenheid werd onder deskundige leiding van de heer Jesurun tevens de moderne „plant" in ogenschouw genomen, waarbij opviel de grote mate van hygiënische voorzorgsmaatregelen, die getroffen werden om inderdaad qualiteitsproducten af te leveren.

Na een zeer geanimeerde persconferentie, waarbij Bidú door het gezelschap in orde en van goede pikante smaak bevonden werd, werd op uitnodiging van de heer Jesurun de aanwezigen op de lunch genood, waarvoor men het gezellige en artistiek aangeklede „Old Dutch" had uitverkoren. Daar maakten wij kennis met Bidú in combinatie met Don-Q rum, origineel opgediend in een echte cocosnoot. Een voortreffelijke combinatie, die niet alleen de sfeer ten goede kwam, maar ook de smaak, die werkelijk een heerlijke cocos-aroma heeft. De heer Jaime Sprock zat mede aan de lunch.

PROBEERDEN AUTO'S TE STELEN

Willemstad. — Donderdagavond zijn weer enkele jongens ontsnapt uit het Gouvernements Opvoedingsgesticht op Grootkwartier. Deze keer zijn het er maar liefst zes tegelijk, die wegliepen. Het zijn H.V.; C.G.; F.S.; C.M.; R.R. en S.B.. Op de Snipweg, Damacor probeerden zij een auto merk Buick te stelen, de eigenaar vond zijn wagen des morgens met gebarsten ruiten, verbroken contact draden en dertig meter verder van de plaats, waar hij normaal zijn wagen parkeert.

Op Rio Canario werd een dergelijk geval gemeld. De politie speurt naarstig naar deze knapen. Het is dringend gewenst, dat Curaçao een soort tuchtschool of een jeugdgevangenis krijgt, want op de G.O.G. is ontsnapping altijd nog mogelijk. Het is ook geen tuchtschool maar een opvoedingsgesticht en de broeders aldaar proberen door vertrouwen te schenken, vertrouwen te wekken.

Het kaf, dat altijd tussen het koren zit, moet echter op een andere plaats „opgeslagen" worden. Wanneer de nieuwe gevangenis op Rust en Burgh gereed zal zijn, zal men dáár ook over een speciale plaats kunnen beschikken om dit „kaf" te „bewaren".

Van de Rechtbank

TWINTIGDUIZEND LOTEN NAGEBOOTST

Willemstad. — De zitting van deze week, van het Gerecht in de Eerste Aanleg kenmerkte zich door de behandeling van overtredingen tegen de Loterij wetten. Allereerst kwam de zaak contra een vrouw, die maar liefst 20.000 loten wilden verhandelen. Hiervoor stelde zij 2.000 prijzen beschikbaar. De loterij was een zeer goede nabootsing van de Landsloterij. Voordat zij echter loten kon verkopen of doen verkopen door haar assistenten, kwam de politie erachter. A.B.C. hoorde een boete van Fls. 75.— subsidair 30 dagen tegen zich eisen, met verbeurdverklaring van de loten. De uitspraak was *f* 40.— sub. 20 dagen met verbeurdverklaring. De assistenten kregen straffen varierende van *f* 20.— tot 25.— boete.

De drukker van de loten, V.P.H. werd gestraft met een boete van *f* 30.— sub 12 dagen, conform de eis. De oorzaak in de lage straffen, welke de overtreders werd gegeven, moet gezocht worden in de verzachtende omstandigheden, die aanwezig waren. De aanlegster van de loterij namelijk verkeerde in grote geldnood. Op haar verzoek drukte de drukker de loten, alleen om haar te helpen. Het was dan ook duidelijk, dat het niet werd gedaan uit winstbejag.

NOG EEN VERBODEN LOTERIJ

Willemstad. — Wanneer men in een verboden loterij speelt, loopt men het risico, dat indien men een prijs wint, deze niet uitbetaald wordt. Dat ondervond een vrouw, die een prijs had gewonnen, die zij echter niet kreeg. Toen zij ging reclameren bij de aanlegster, verstopte deze het geld, *f*. 12.50, dat zij bij zich had in haar jurk. De winnares echter wilde centen zien en rukte het geld uit de „schuilplaats". Toen gingen de twee „dames" nog een robbertje vechten.

Tijdens deze vechtpartij, die plaats vond in de woning van de aanlegster van de loterij, werd een tafeltje omgegooid, waarbij enkele borden in scherven op de grond vielen. De aanlegster vroeg voor de rechter nog om schadevergoeding voor de borden, doch de rechter vond ook dit een beetje teveel gevraagd. De winnares van een prijs werd veroordeeld tot 3 weken voorwaardelijk, proeftijd 2 jaar. De aanlegster van de verboden loterij kreeg 14 dagen voorwaardelijk eveneens met een proeftijd van 2 jaar.

NIET TEVREDEN MET STRAF

Willemstad. — De electriciën E. A. had in de Oranjestraat met een auto gereden, terwijl hij onder de invloed van sterke drank verkeerde. Voor het Gerecht in Eerste Aanleg werd hij veroordeeld tot *f*. 50.— boete subsidiair 30 dagen met intrekking van het rijbewijs voor de tijd van 1 1/2 jaar. De man was niet tevreden met deze straf en ging in appèl. Het Hof zal over 14 dagen uitspraak doen, het Openbare Ministerie vroeg bevestiging van het vonnis.

VOETBALTOURNOOI UITGESTELD

Wllemstad. — Het voetbaltournooi, dat door het Maria-comité wordt georganiseerd tussen S.U.B.T., Sithoc en Jong Holland, is op aanraden van de Curaçaose Voetbalbond uitgesteld tot de volgende maand. Dit in verband met verschillende wedstrijden, die nog worden gespeeld, voordat het tournooi zou beginnen.

GEEN STATENVERGADERINGEN

Willemstad. — De voorzitter der Staten, de heer Ch .E. W. Voges, is als lid van de RTC naar Nederland vertrokken, nadat de heer R. J. Isa, ondervoorzitter reeds tevoren was vertrokken. Er is derhalve geen voorzitter, noch onder-voorzitter der Staten. Afspraken zijn niet gemaakt wat op wetgevende arbeid dient te geschieden gedurende de tijd, dat de RTC in Den Haag „draait". Uiteraard kan het oudste lid der Staten, de heer Henny Eman, de Staten in openbare vergadering bijeenroepen, maar dan is het nog zeer de vraag of er quorum kan worden gevormd i.v.m. het feit, dat negen Statenleden in Den Haag vertoeven, t.w. Voges, Kwiers, v.d. Hoeven, Abraham, mr v.d. Meer, Isa, Jonckheer, Yrausquin en Debrot. Er blijven derhalve 12 leden over, die allen trouw moeten opkomen, want één man afwezig en het quorum is niet meer.

F. EMAN WND VOORZITTER

Willemstad. — Gedurende de afwezigheid van mr dr M. F .da Costa Gomez, voorzitter der RR, en Landsminister W. R. Plantz, wnd voorzitter, zal de heer F. Eman tijdelijk als voorzitter van de RR fungeren.

VERBODEN LOTERIJEN NEMEN TOE

Willemstad. — Blijkens enige rechtbank-berichtjes elders in dit blad, zijn er weer veel zaken behandeld van verboden loterijen. Men heeft nog een hele stapel van dergelijke gevallen op het Parket, die allen wachten op behandeling. Het schijnt, dat de laatste tijd dergelijke verboden loterijen sterk toenemen. Wanneer het nog een buitenlandse loterij betreft, doet men weliswaar schade aan de Landsloterij, doch men weet dat het tenminste eerlijk gaat, wat niet het geval is met de z.g. aangelegde loterijen, waarvan er op Curaçao velen zijn. Uit deze loterijen vloeien nog veel moeilijkheden voort. Wanneer een persoon iets gewonnen heeft en zijn prijs gaat opeisen, blijft de „organisator" van de loterij meestal in gebreke met de betaling. Hierdoor ontstaan ruzie's en vechtpartijen, waarbij de beledigingen meestal niet achterwege blijven. In het belang van de gemeenschap moeten wij het toejuichen, dat de politie, alsmede de rechters strenger gaan optreden tegen de verboden loterijen.

TELEFOONGIDS

Willemstad. — Gisteren kregen wij de nieuwe telefoongids op ons kantoor en wij moeten eerlijk bekennen, dat het een fraai boekwerk is geworden. Uitstekend gebonden, wil het ons voorkomen, dat dit de levensduur aanmerkelijk ten goede zal komen. De instructies — drietalig — staan voor in de gids afgedrukt op rose papier, de Overheidsdiensten zijn apart vermeld op geel, de Eilandsdiensten op groen en de nummers van de telefooncentrale Hato achter in de gids op lichtblauw papier. Hierdoor wordt de overzichtelijkheid wel in de hand gewerkt. De gids telt 272 pagina's en bevat weer een groot aantal advertenties, waardoor de gids tegen drukkosten kon worden vervaardigd.

NOCHE DE BATANGA

Willemstad. — Gelijk wij reeds meldden, zal op Dinsdag 18 Mei as. het gezelschap Hanst een „Noche de Batanga" — Revista Musical — ten gehore brengen.

Hieraan verlenen medewerking Happy Boys, Lluvia Musical, Tipico Moderno met Chichi Curiel en zijn kwartet; voorts het Cuarteto Alegre Junior en de zangeres Carmencita Ayala.

Haven: Vrachtschepen 7 in en 2 uit; tankschepen 13 in en 12 uit; zeilschepen 10 in en 9 uit. Passagiers landend 10, vertrokken 5 en doorgaand 29.

Hato: Vliegtuigen 13 in en 13 uit. Passagiers landend 97, vertrokken 122 en doorgaand 48.

Margeret Bakker v. Antwerpen nr Cristobal; **Gansfjord** v. La Guayra; **Miranda** v. Las Piedras; **Statesman** v. Glasgow.

Het K.L.M.-vliegtuig, dat Vrijdag uit Curaçao vertrok, landde hedenochtend om 09.50 uur op Schiphol. Het toestel, vertrokken Donderdag uit Amsterdam, landde gisteren om 23.18 uur op Curaçao, terwijl de machine, vertrokken gisteren uit Amsterdam, hedenochtend om 04.28 uur te Curaçao arriveerde.

Som op de proef

Kopenhagen. — Op het raadhuis van Kopenhagen gaan binnenkort 100 staatsambtenaren met 100 jonge meisjes trouwen. Onmiddellijk na de huwelijksceremonie, die slechts voor de wet geldig is, gaan de echtparen naar de kamer ernaast om formulieren voor echtscheiding in te vullen. De jonge dames hebben allen een verklaring ondertekend, dat zij er zich bewust van zijn, dat de huwelijken slechts een ceremonie zijn en dat zij na de echtscheiding geen economische voordelen van hun echtgenoten zullen vragen.

De oorzaak van deze eigenaardige ceremonie is, dat in Denemarken ongehuwde ambtenaren een veel lager salaris hebben dan gehuwde en gescheiden collega's zelfs als zij een veel groter aantal dienstjaren hebben. Een bond van ongehuwde ambtenaren heeft nu besloten om voor de regering te demonstreren, hoe onrechtvaardig dit is.

Van 16 tot 21 Juli zal een Zweedse flottielje een bezoek brengen aan Leningrad en een Russische aan Stockholm, aldus heeft de Zweedse admiraliteit bekendgemaakt. Beide flottieljes zullen bestaan uit een kruiser en drie torpedobootjagers.

HET WEER

Max. temp. 29.7 C (85.5 F); min. 26 C (78.8 F) en gem. 27.3 C (81.1 F). Max. wind 24, min. 10 en gem. 17 knopen. Vochtigheid 77.9%. Helder 10, licht bewolkt 5 en bewolkt 9 uren.

Berlijn. — In de afgelopen vier jaar zijn meer dan 9.600 Oostduitse politiemannen en -officieren naar West-Berlijn uitgeweken, voldoende om vijf regimenten te vormen.

Geslaagde uitvoering

Charme in dans en rhythme

Oranjestad. — De uitvoering van bovengenoemde school gisteravond in het De Veer Theater, zal de vele aanwezigen nog lang bijblijven. Een uitverkochte zaal heeft genoten van het werk van een jonge vrouw, die al haar beschikbare tijd besteedde om een honderdtal kinderen het idee rhythme bij te brengen, met de daarbij behorende gracieuze bewegingen van armen, handen, benen en hoofd.

De voorstelling werd o.a. bijgewoond door de wnd. Gezaghebber, de heer F. de P. Wever en echtgenote, Z.E. Pastoor Valk en Z.E. Pater Oeverhaus, mevr. Veenhuys, wn. Commissaris van Politie C. de Jager en echtgenote en vele andere vooraanstaanden uit onze gemeenschap. De heer F. Steenmeyer, Voorzitter van het C.C.A., sprak een kort welkomswoord namens Els Athmer. Hij dankte de dames R. Steenhuizen en N. v. Alphen voor hun medewerking, alsmede de Ballerina's voor hun medewerking om deze uitvoering mogelijk te maken. Mej. Athmer had speciaal verzocht de bezoekers er op attent te maken, dat het geen balletuitvoering was, een uitvoering van rhythmische dansen met muziek, die soepelheid en gracie als motief hebben. Hij bracht dank aan 'alle medewerkers en, zeer terecht, werd ook de heer Kemmink speciaal genoemd. Het was de heer Kemmink, die voor de aankleding van het toneel had gezorgd en, zoals wij dat gewoon zijn van hem, was alles weer in de puntjes in de orde.

Alle namen te noemen van de kinderen zou teveel zijn, maar wij doen er anderen niet mee tekort als wij het dochtertje van de heer Charley Smit (Lago-directie) apart noemen. Weliswaar heeft zij een vooropleiding gehad in Amerika, het neemt niet weg dat zij brilleerde. Het donderend applaus was ten volle verdiend. Na afloop van de voorstelling hoorden wij een bezoekster zeggen, dat dat meisje „wel wat al te zelfverzekerd" was en zich „deksels goed bewust was van haar prestaties". Wij hadden deze dame willen antwoorden: „Natuurlijk, zo moeten deze kinderen uitblinksters worden en des te meer zelfverzekerdheid zij hebben, des te beter worden de „prestaties, zolang er geen eigenwijsheid of verwaandheid om de hoek komen kijken". Verder noemen wij gaarne, naar wij vermoeden een van de jongste leerlingen, het dochtertje van de heer en mevr. Doe Eeury, als „mammapop". Het kindje speelde zó leuk en zó natuurlijk, dat bij menigeen de tranen in de ogen schoten. Het na de pauze gegeven „De Poppenfee" was in zijn geheel trouwens machtig aardig, waarvan wij speciaal de Pierrot en Pierette dubbel de moeite waard vonden. De Chinese pop was kostelijk en buitengewoon lenig.

Een kort woord van opbouwend critiek mag hier evenmin ontbreken. De korte tijd van studie in aanmerking genomen, mag deze avond als buitengewoon geslaagd worden beschouwd. De piano was achter in de zaal echter moeilijk te horen en naar het ons toe scheen, werden sommige passages te langzaam gespeeld. Het zichtbare contact tussen pianiste en ballerina ontbreekt bij elke uitvoering en alleen door langdurige oefenen raken zij op elkander ingespeeld. Bij sommige groepen kon men aanvoelen dat het geestelijk contact bleef bestaan, anderen echter lieten zich afleiden. Plankenkoorts zal ook wel een beetje meegesproken hebben, hoewel in het algemeen daar weinig van was te merken. De omstandigheden voor een uitvoering zijn buitengewoon moeilijk en dat Els Athmer de zware taak vrijwel alleen op haar schouders heeft gedragen om de kinderen tot deze prestaties te leiden, dwingt ieders bewondering af.

Toen bij het einde het publiek als het ware een ovatie aan deze koene leidster bracht, konden wij ons er van harte bij aansluiten. Mevr. Wurtz dankte in hartelijke bewoordingen en maakte zich tot tolk van alle aanwezigen ook mevr. Athmer in deze dank te betrekken voor het grote aandeel dat zij in de voorbereidingen heeft gehad. Namens de leerlingen werden de dames Athmer, Steenhuyzen en v. Alphen bloemen aangeboden en de leidster bovendien nog een aandenken. Een bezoek aan de voorstellingen van de School voor Rhythmische Dansen kunnen wij een ieder warm aanbevelen.

Kustscheepje naar Paardenbaai

Oranjestad. — Gisterenmiddag werd het Engelse kustscheepje „Balata", 145 ton metende, door de loodsboot „Aruba" binnengesleept. De „Balata" was door het Britse vrachtschip „Runis" binnengesleept. De „Balata" was door het Britse vrachtschip „Runis" 28 mijl buiten de kust van Aruba hulpeloos drijvend aangetroffen, en had het scheepje op sleeptouw genomen tot voor de Paardenbaai. Het bleek dat de „Balata"motorpech had en de nodige reparaties zullen hier gedaan worden. Er bevond zich een verstekeling aan boord, afkomstig van Jamaica, die door de politie zal worden teruggestuurd. Als de nood het hoogst is, is de redding nabij, mag de bemanning van de „Balata" wel zeggen want er was geen water en geen voedsel meer aan boord.

HAZEL SCOTT TREEDT IN DE VEER THEATER OP

Oranjestad. — De Kunstkring zit niet stil en heeft de medewerking van de directie van het De Veer Theater weten te verkrijgen om Maandag as. Hazel Scott, de beroemde Amerikaanse pianiste, in het De Veer Theater op te laten treden. De voorstelling begint om half negen.

SURINAAMSE R.T.C. GEDELEGEERDEN PASSEERDEN

Oranjestad. — Gisteren kwamen op doorreis op Dakota enkele Surinaamse gedelegeerden ter R.T.C. Zij werden verwelkomd door dr W. de la Fuente, voorzitter van de Vereniging Suriname, en de heer O. Kuyn van de K.L.M.

A.N.W.B. WEGWIJZER VOOR ARUBA SPOEDIG VERWACHT

Oranjestad. — Op 25 Mei as. zal een symbolische overdracht van de A.W.B.W.-wegwijzer aan het Eilandsbestuur plaats vinden door de consul de heer Jos. v.d. Schoot. Deze wegwijzer, die door de Nederlandse Toeristenbond Aruba wordt aangeboden wordt met de „Artemis" van de KNSM verscheept en zal hier omstreeks 6 Juni arriveren. De wegwijzer zal op de hoofdweg Oranjestad — San Nicolas geplaatst worden te rhoogte, van het vliegveld.

BURGELIJKE STAND.

Oranjestad. — Geboren: op 22 April dochter van T. Giel en C. Stamper, zoon van A. Kock en G. Caster; 23 April zoon van N. Panneflek en A. Rasmijn, zoon van A. Freeman en C. Monsanto; 24 April dochter van D. Helmink en M. Vel; 25 April zoon van C. Capriles en E. Croes, dochter van A. Orman en L. Ignacio, dochter van F. Oduber en R. Maduro; 26 April zoon van R. Martina en E. Hoek, dochter van J. Arends en P. Atlee; 27 dochter van L. Croes, zoon van H. v. Niel en G. v d Broek, dochter van A. Geerman en J Koolman; 28 April dochter van W. v. d. Weide en C. Croes,

Politie-berichten

Op de weg Oranjestad — Sta Cruz ter hoogte van Canashito vond een verkeersongeval plaats, waarbij een jongen door pick-up D-58 werd aangereden. De 7-jarige jongen H.O., die van achter een stilstaande autobus vandaan kwam, wilde plotseling de weg oversteken, juist op het moment, dat de pick-up naderde. De bestuurder trachtte nog een aanrijding met de jongen te voorkomen door uit te wijken, tengevolge waarvan hij tegen een lichtmast reed. De jongen liep snij- en schaafwonden op en is overgebracht naar het hospitaal. Een onderzoek wordt ingesteld.

Een bouwaannemer deelde mede, dat van zijn betonmolen, staande bij een in aanbouw zijnd perceel in de Schaepmanstraat, de beide wielen met banden zijn weggehaald. De banden waren van het merk Champion Fire Stone 600 x 16. Een onderzoek wordt ingesteld.

Op de Rooi Hundo raakte een auto in brand. Het betrof hoofdzakelijk de bekleding. De auto bleek verzekerd te zijn. Een onderzoek naar een en ander wordt ingesteld.

Werd assistentie gevraagd voor het Paris Restaurant. Bij aankomst van de politie bleek een tweetal vrouwen onenigheid te hebben met de bediensters van het restaurant. Een en ander zou zijn ontstaan doordat de vrouwen niet nader te noemen handelingen wilden plegen. Door de Recherche wordt de zaak onderzocht.

LIONS WACHTHUISJES IN AANBOUW

Oranjestad. — Op verschillende plaatsen aan de hoofdweg Oranjestad — San Nicolas, kan men de wachthuisjes zien verrijzen, welke de Lions aan de gemeenschap zullen aanbieden. Bij het Hotel Strand, tegenover de Stadionweg, is men bezig aan de eerste, gerekend vanaf Oranjestad.

Eerste lustrum A.S.U.

Oranjestad. — Morgen zal de A.S.C. het eerste lustrum vieren en wel met een middag van instructie door de leidsters en leiders van de aangesloten organisaties, besloten met een gemeenschappelijke maaltijd. De plaats van samenkomst zal zijn het „American Legion Home" in de Lago Colony en de aanvangstijd is 15 uur.

Gastspreker van de middag zal zijn de heer T. Sprockel, D.C. van de R.K. Verkenners in de Nederlandse Antillen.

De A.S.C. heeft het ontstaan te danken aan het feit, dat er destijds op Aruba padvindersorganisaties waren. Deze waren aangesloten bij de organisaties in eigen moederland, t.w. Nederland, Engeland en Amerika. Coördinatie van de activiteiten van deze organisaties naar buiten bleek gewenst. Inmiddels zijn de Britse jongens- en meisjes-P.B. bewegingen opgeheven en bestaat het bestuur momenteel uit de D.C.'s van „Girls Scout of America", mrs. Kinpatrick, „De Nederlandse Padvinders Gilde", mevr. Geradijn, de „N.P.V.", de heer M. Oduber, de „R.K.V.", de heer C. Schwengle en „Boy Scouts of America", m. Willis.

SURINAME

Mr A. Leydesdorff, lid van het Hof van Justitie van Suriname, is op medische gronden afgekeurd voor de dienst; hij zal met pensioen gaan. De heer J. ten Meer, Inspecteur voor het Onderwijs, is benoemd tot lid van de Commissie, die de Landsregering van advies zal dienen over alle aangelegenheden betreffende T.A. De heer A. Akrum, deurwaarder, heeft het feit herdacht, dat hij 40 jaar geleden in 's Landsdienst is getreden.

Grote delen van Suriname hebben te lijden gehad van het water, veroorzaakt door zware regens en springvloeden. Speciaal het district Saramacca heeft het moeten ontgelden. Dezer dagen zal het Consultatie-bureau voor longziekten worden overgedragen aan het Gouvernement. Dit nieuwe bureau is een geschenk van het Surinaamse Rode Kruis, het is gevestigd aan de Steenbakkersgracht. Het oude Bureau aan de Gravenstraat wordt opgeheven.

Uit het Jaarverslag van Bethesda over 1953 blijkt, dat in dat jaar 52 patiënten (dat is 1/4 van het aantal verpleegden) als genezen konden worden ontslagen.

De P.A.A., die reeds rondvluchten verzorgt boven Paramaribo, stelt thans vluchten in het uitzicht naar Nickerie, Wageningen, Moengo en Albina.

Z.E. de Gouverneur heeft onderscheidingen uitgereikt van het hoofdkwartier van de N.P.V. in Nederland. De heer C. J. C. van der Schroeff ontving het zilveren Jacobsstaf, Mej. A. Wright de gouden.

Op 7 Mei werden verhandeld ƒ 12.000 3% Premielening Gouvernement van Suriname 1951 á 101%, en ƒ 4000 4% Surinaamse Hypotheek Bank á pari.

Teamsporten blijven op Olympisch programma

Athene. — Het congres van het Internationale Olympische Comité heeft besloten de teamsporten (voetbal, hockey, basketbal en waterpolo) op het Olympisch program te handhaven, maar bepaalde tevens, dat het maximum aantal ploegen voor de opening der Spelen tot 16 moeten worden teruggebracht.

Voor de eerstvolgende zomerspelen zijn geen nummers geschrapt, maar ook geen nieuwe toegevoegd, behalve de 200 meter vlinderslag. Voorts werd bepaald, dat voortaan, alvorens het I.O.C. de Olympische Spelen aan een bepaalde stad toewijst, deze stad moet garanderen, dat zij alle verplichte takken van sport ook op normale wijze zal kunnen organiseren, waardoor het geharrewar als thans met de hippische spelen te Melbourne het geval is geweest, in de toekomst zal voorkomen worden.

Het Westduitse ministerie van vluchtelingenzaken heeft bekendgemaakt, dat 17.5% van de Westduitse bevolking uit vluchtelingen en verdrevenen bestaat. Het aantal in de Sovjet-Unie geïnterneerde Duitse burgers wordt op 133.000 geschat, aldus het ministerie.

In het afgelopen jaar hebben in de Verenigde Staten meer dan 116.000 Amerikanen zich tot het katholicisme bekeerd. Dit is het achtste achtereenvolgende jaar, dat het aantal bekeerlingen meer dan honderdduizend bedraagt, aldus het officiële katholieke jaarboek voor 1954.

Een D.C. 3, die enige tijd geleden voor de kust van Queensland neergestort is, trekt veel belangstelling. Bij eb komt het toestel droog te liggen en honderden badgasten trekken dan 1 kilometer ver over het brede, drooggevallen strand, om het wrak te bekijken.

HOCKEY- EN KORFBALZEGE TEGEN DE BELGEN

Bondselftal speelt vijf wedstrijden in de West

Er zijn in de gehele wereld vermoedelijk maar weinig landen en dan nog wel nabuurlanden, die zo'n innig contact op sportgebied onderhouden als Nederland en België. Men kan geen tak van sport opnoemen, of de beoefenaars(sters) spelen zeker eenmaal per jaar tegen de Rode Duivels. En als het ene land een tak van sport kent, die het andere land bij wijze van spreken nog niet heeft ontdekt, dan duurt het niet zo heel lang, of dat spel gaat de grens over en beleeft na zekere tijd eveneens zijn „Derby der Lage Landen", gelijk de Belgen het zo mooi plegen te noemen.

Zo kan men vaststellen, dat de Belgen korfbal hebben geleerd van Nederland en dat zij hockey intensiever zijn gaan beoefenen om gelijke tred te kunnen houden met de Noorderburen. Het feit, dat de Oranjeploeg op hockeygebied zo'n vooraanstaande rol vervulde en nog vervult in heel Europa, kwam eigenlijk de Belgische eer te na en men heeft er niet gerust en daarbij krachten noch kosten gespaard eer men kon zeggen, dat men ongeveer op gelijke hoogte was gekomen.

Anderzijds zijn de Belgen grote liefhebbers van basketbal, terwijl dat spel in Nederland nog nauwelijks de kinderschoenen is ontwassen. Maar er is elk jaar een Holland—België en al krijgen de Nederlanders telkens een gevoelig pak slaag, het laat geen twijfel of men zal in Nederland net zo lang blijven oefenen tot men de Belgen waardig partij zal kunnen geven.

Waar er zo'n innig contact is en beide landen elkaar dermate stimuleren, zou er alle aanleiding zijn te veronderstellen, dat juist daardoor het spelpeil in tal van sporten wel aanzienlijk moet stijgen, ware h[illegible] dat al die ontmoetingen tussen Oranjeleeuwen en Rode Duivels altoos worden gespeeld in een bepaalde sfeer. Die sfeer kan men het best vergelijken met de stemming bij bekerwedstrijden op Engelse voetbalvelden. Er is een geladen atmosfeer, zoals in de natuur, wanneer er onweer dreigt, er is spanning en men weet te voren, dat alle spelers(sters) zich tot het uiterste zullen inspannen. Maar dat is het nu juist, waardoor er van een stijging van het spelpeil geen sprake kan zijn. Want er wordt altijd figuurlijk gesproken gevochten om de overwinning en zo ergens, dan is wel bij deze ontmoetingen die overwinning het allerbelangrijkste. Een overwinning ten koste van alles, zou men het kunnen noemen, al blijft het spel uiteraard wel binnen de perken van het fatsoen.

Wie daarom ooit een "mooie" wedstrijd wil zien, hetzij voetbal, korfbal, hockey enz., moet stellig nooit naar een Derby tussen Belgen en Nederlanders gaan, want zij zorgen alleen voor spanning. Zij vrezen elkaar ook altijd en om die reden heeft nog nooit een der ploegen tegen de ander zijn beste spel kunnen ontplooien. De Belgische voetballers leverden daarvan nog vorige Zondag het bewijs door te Zagreb nog wel Joegoslavië met 0—2 te verslaan. En de Joegoslaven werden nochtans beschouwd als een der favorieten voor het wereldkampioenschap! Maar zet nu diezelfde Belgen van wie iedereen weet, dat zij zeker een klasse sterker zijn dan de Nederlanders, tegenover de Oanjeploeg en zij kunnen nauwelijks uit de voeten!

Hetzelfde viel trouwens waar te nemen in Den Haag en te Amsterdam. Op Houtrust hadden de korfbalploegen hun Derby en te Amstelveen de hockeyploegen, maar klassespel viel er niet te genieten. De Belgische korfballeeerlingen namen op verrassende

Nederlandse Sportbrief

wijze een voorsprong van 0—2 en daarna werd er te veel „op de man" en „op de vrouw" gespeeld en het einde kwam met een zege van 6—2 voor Nederland.

En de hockeyploeg? De zo sterk verjongde Nederlandse hockeyploeg? De overgebleven ouderen, meer in het bijzonder spil Loggere en linksachter Drijver, gaven het goede voorbeeld en vochten als echte Oranjeleeuwen. Zij bleven eerst in de buurt van het eigen doel, tot de nieuwe verdediging was ingespeeld en pas daarna ging Loggere zich bemoeien met zijn voorhoede. Deze had inderdaad dringend versterking nodig, omdat de nieuwe spelers niet gewend zijn in de Nederlandse competitie echt wat men noemt te vechten met een hockeystick in de hand en dus vrijwel kansloos waren tegen de stoere Belgische defensie.

Er kwam echter kort voor de rust plotseling een ogenblik, waarop die jongeren zich blijkbaar hadden aangepast en zich met grote geestdrift op de Belgen wierpen. Toen werd het 1—0 en deze voorsprong behielden zij zelfs vrij gemakkelijk tot kort voor het einde. Toen werd het 2—0 en tenslotte redden de Belgen de eer.

Voor die jonge Nederlandse ploeg was dat stellig een hoopgevend begin!

Het is in Nederland niet zo, dat bijvoorbeeld eind Mei de wintersporten eindigen en de zomersporten beginnen. Voor verscheidene takken van sport — korftbal hockey, basketbal, volleybal — geldt dat wel, maar voor voetbal beslist niet. Alle promotie- en kampioenswedstrijden meegerekend wordt het wel weer half Juli, eer de voetbal kan worden opgeborgen en een maand later wordt hij dan alweer tevoorschijn gehaald. Tal van bonden klagen en mopperen elk jaar opnieuw, ook voetbalclubs, die cricket willen spelen in de zomer, maar verandering komt er niet. Weliswaar nadert de gewone competitie haar einde, maar Woensdag 19 Mei speelt het Nederlands Elftal nog te Stockholm tegen Zweden en Zondag 30 Mei te Zurich tegen Zwitserland. En als dan half Juli alles achter de rug is, reist een Bondsploeg met 19 spelers naar De West.

Die trip duurt van 22 Juli tot 7 Augustus en als de spelers, die daarvoor worden uitverkoren, terug zijn, moeten zij vrijwel onmiddellijk daarop weer aantreden voor de nieuwe competitie. Natuurlijk wordt dat een prachtige reis, maar toch zullen niet alle clubs er mee zijn ingenomen en zeker niet de clubs, die kampioen worden en toch al tot half Juli in actie blijven. Zij hebben het voorbeeld van RCH voor ogen en zouden liever zien, dat hun spelers ten minste een maand rust kregen.

Intussen is komen vast te staan, dat de Bondsploeg in De West vijf wedstrijden zal spelen en daarbij het Oranjeshirt zal dragen. Curaçao krijgt twee wedstrijden, Aruba één en Suriname eveneens twee. Men zal wel ongeveer kunnen spreken van het Nederlands Elftal, maar wie deel zullen uitmaken van de ploeg, is nog niet bekend. Wel zijn reeds de officials aangewezen, namelijk de voorzitter van de KNVB, ir Hopster, de voorzitter van de Technische commissie, G. Kruyver, de bondstrainer Jaap van der Leck, de bondssecretaris, L. Brunt, nog een lid van de technische commissie en voorts de Consul van de Curaçaose Voetbalbond in Nederland, J.L. Lioni. Wij weten heel zeker, dat de heer Lioni zijn goochel-apparaten neemneemt op reis!

In de voetbalcompetitie is inmiddels komen vast te staan, dat het Groningse Oosterparkers en het Heerlense VVH beiden na een verblijf van slechts één seizoen in de eerste klasse weer zullen degraderen. Voor 't Gooi is nauwelijks redding meer mogelijk en het gaat nu alleen nog om Enschede of het Groningse GVAV.

De voornaamste candidaten voor de vier afdelingstitels zijn nog dezelfde: Ajax, DOS, Sparta en Eindhoven.

In die competitie heeft Abe Lenstra weer een grote rol gespeeld. Zonder overdrijving mogen wij wel zeggen, dat hij Heerenveen voor degradatie heeft behoed. Tegen 't Gooi maakte hij vorige Zondag weer vier doelpunten en hij is nog altijd de beste technicus van alle Nederlandse voetballers.

Sinds hij ruim anderhalf jaar geleden in onmin geraakte met de keuzecommissie van de KNVB werd hij in geen enkel vertegenwoordigend elftal meer opgesteld, ook al bleek eigenlijk in elke landenwedstrijd, dat de ploeg een speler als Abe Lenstra zeer hard nodig had. Persoonlijk interesseert het hem niet zo bijster. Hij voetbalt voor zijn plezier en heeft al enkele aanbiedingen uit Frankrijk en Italië om beroepsspeler te worden, waarbij hem zelfs een som van 200.000 gulden werd geboden, afgewezen. Hij is zeer gehecht aan zijn Friese vaderland en voelt zich het best, als hij in de winter kan schaatsen en in de aangewezen tijd kan vissen.

Toch is er kans, dat hij weer in de nationale ploeg wordt gekozen, want men heeft hem opgesteld in een ploeg van De Zwaluwen, die tegen de Rode Duivels moet uitkomen. Er zijn in die ploeg meer spelers opgenomen, die als candidaat voor de Oranjetrui kunnen worden beschouwd en mogelijk komt er reeds tegen de Zweden een ploeg met vele verrassingen in het veld te staan!

De zomersporten mogen dan een blijvende concurrentie ondervinden van voetbal, toch zou men kunnen zeggen, dat zij tegen de verdrukking in zich blijven ontwikkelen. Wielrennen is reeds opgeklommen in de statistieken tot de tweede „nationale" sport achter voetbal. Morgen zullen er daarom weer duizenden supporters uit het gehele land naar Limburg trekken om te Valkenburg op de beroemde Cauberg de strijd om het Nederlands kampioenschap op de weg gade te slaan.

Op de dag van dat kampioenschap geldt voor alle beroepsrenners 'n startverbod elders, zodat zij of thuis moeten blijven of naar Valkenburg moeten gaan. Bijzonder interessant wordt het stellig dit jaar, omdat de meeste renners zich in de Ronde van Nederland in vorm hebben gereden. Enkelen, zoals Wagtmans, Van Breenen en Haan, hebben zelfs nog gereden in een etappewedstrijd in Spanje, waar Wagtmans als vijfde de eerste buitenlander werd in het eindklassement.

De 38-jarige Gerrit Schulte moet er zijn titel verdedigen en opnieuw zal de strijd in het teken staan van de rivaliteit van de „oude" Schulte en de zoveel jongere Wim van Est, die men reeds heeft betiteld als de opvolger van Schulte, maar die nog herhaaldelijk in hem zijn meerdere moet erkennen. In de Ronde van Nederland werd dat vuurtje nog een beetje opgestookt, maar toen werd Schulte toch de verliezer.

U zult daar volgende week meer van horen!

B.M. Schilperoort

WEST-END

„Ride Vaquero" Zat. 19 & 21 uur; Zond. 10.30 uur & 20.30 uur. „Cripple lum Empire" Zond. 18.30 uur.

ROXY

„The president's lady" Zat. 19 & 21 uur; Zond. 20.30 uur. „Camelia" Zond. 10.30 uur. „Reap the wild wind" Zond. 16.30 uur. „Flaming Feather" Zond. 18.30 uur.

CINELANDIA

„Blowing wild" Zat. 19 & 21 uur; Zat. 20.30 uur. „Misterious desperado" Zond. 18.30 uur.

CARIBE

18.30 uur Raider of the Ghost City
20.00 uur Dream and Queen
Zondag:
18.30 uur Raider of the Ghost City
20.00 uur Me trajes de una ala

ROYAL

20.00 uur Pony Express
Zondag:
18.30 uur Ivory Hunter
20.00 uur Meet me at the fair

REX

20.00 uur Horizon West
Zondag:
18.30 uur Maria Magdalena
20.00 uur Aventura in Rio

APOTHEKEN

De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door *Botica Corsou*, De Ruyterkade 37, tel. 1250 en *Botica del Pueblo*, Breedestraat (O.), tel. 3718.

WIT GELE KRUIS:

De Zondag en Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster van Achtmaal, Niewindtstr. 22 A, tel. 3773.

SCHEEPSREPARATIE C. P. N.

Wachtdienst heer E. van Vuurden, van 5 uur t.m. 17 uur, tel. 1758 b. g. g, tel, 5662.

WAAR HALEN WIJ BENZINE?

Dit weekend kunnen wij benzine halen bij: Dario Cardoze, Luna Park; H. C. Galmeyer, Cerito; Servicenter, v. Engelen; J. R. Elsevier, Gasparito; J. Isa, Stoppelweg; H. J. Scheidelaar, Mundo Nobo; Edelbron, Ruyterkade; W. H. Winkel, Hendrikplein en A. Rosa, Hato.

WEEKEND-DIENST

Gouvernements-Geneeskundigen van 8 t.m. 9 Mei 1954.

In het Stadsdistrict:
Dr. H. Th. Voet, Penstr. 35, tel. 2427.

2 de District:
Dr. P. E. Nassy Klein Kwartier 196, tel. No. 5046.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:
Kantoor open: 05.30 — 18.30 tel. 2307 weekend-wacht 15 5 18.30 -- 17 5 05.30 J.J. Roos tel. 2137 2307 B.g.g. tel 2400

Personeel afdeling.
Zat. 12.00 t m Zat. 22 Mei 12.00 W.N. G. Broug, Hotel Negropont tel. 3072 2844 B.g.g. nadere inl. bij M.B. Lansink tel. 4304 of tel. 2400.

Materialen Afdeling:
Zat. t m Zon. M. Segaar, St. Michielweg No. 20, J.D. tel. 4327.

Geneeskundige Dienst:
Van 15 Mei 12.30 t.m. 17 Mei 07.00 Dr, Volker, tel. 4245, b.g.g. tel. 2409

C. S. M.

Rederij:
Zat. I.M. Slagter tel. 4301.
Zon. P.W.K. Zuiderent tel. 2950.

Scheepsagentschap:
Zat. 08.00 — 18.00 kantoor tel. 2458 2551. Zat. 18.00 — Zond. 08.00 E. v d. Werf tel. 3101.
Zond. 08.00 — Maand. 08.00 G. H. van Leeuwen tel. 2054.

Dok Afdeling:
15 Mei van 12.30 — 17.30 tel. 2276 P. Roest.
15 Mei 17.30 -- 17 Mei 7.30 H. Theunissen tel. 2096.

ASIENTO-THEATER

Zat. „So Big".
Zond. „The Actress".

CUROM (416.6 m)

17.30 Onder flamboyan 17.50 Gramophoonplaten 18.05 Cumpliaños Feliz" 18.15 Dinermuziek 18.45 Persoverzicht 18.55 Voor het slapen gaan 19.00 Boletin di noticia 19.30 Wat de handel biedt 20.45 Curom Juke Box. 22.00 Rens van Dorth 22.15 Dansmuziek 22.45 Nieuws en Sluiting.

Zondag

9.00 R. K. Kerkdienstuitzending vanuit de R. K. Kerk Sta. Ana 10.00 Zondagmorgenmelodie 11.00 Gramophoonplaten 11.30 Protestantse morgenwijding 12.05 Lunchmuziek 12.30 Caraibisch en Cultureel Nieuws 12.45 Padu Lampe 13.00 Bringing Christ to the Nations" 13.15 Sluiting.

14.30 Henry Wood promenade. Concert 17.30 Voor de Katholieke jeugd, 17.50 Philips-gramophoonplaten 18.05 Cumpleaños Feliz 18.15 Dinermuziek 18.45 Nieuws 18.55 Voor het slapen gaan".. 19.00 Boletin di noticia 19.10 Disco selectá pa El Louvre 19.30 Populair concert 20.00 Zuid-Amerikaanse hitparade 20.30 Shirley Abicair 20.45 Stephane Grappelly en zijn Quartet 21.00 Bournemouth Municipal Orchestra o.l.v. Charles Groves 21.30 Dansmuziek. 22.15 Nieuws en Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m)

Zondag.

11.00 Opening. 11.03 Muziek. 12.00 Lunchmuziek. 12.25 Nieuws. 12.40 Muziek. 12.45 Programma van Rey de Copas. 13.15 Muziek. 13.30 Sluiting.

17.30 Opening. 17.33 Muziek. 18.25 Voor de jarigen. 18.30 Dinermuziek. 19.00 Muziek. 19.30 Programma van Kan N.V. 19.45 Nieuws. 20.00 Muziek. 21.30 Sluiting.

P.C.J. (31.28 en 49.79 m)

18.37 Ouverture. 1842 Quiz-programma. 19.00 Nieuws. 19.17 Nederlandse Dansorkesten. 19.30 Haghepraet en Nieuws van het Waterfront. 19.40 Negen heit de klok 20.10 Nederlandse Dansorkesten. 20.30 Voor de West Lex Vervuurt en zijn Zapacara's. 20.55 Avondgebed: Pater J. B. v. Groonenburg C S. Sp. 20.58 Sluiting.

Zondag

18.37 R.K. Uitzending, 18.57 Sport 19.00 Nieuws. 19.12 Zondagavond-Serenade", 19.32 Artistiek Dagboek, 19.42 Het Concertgebow Orkest olv. Pierre Monteux Beetthoven cyclus. 20.46 Sport 21.28 Sluiting.

17.30 Opening. 17.33 Kinderuurtje. 18.03 Muziek 18.25 Voor de jarigen 19.30 Dinermuziek 19.00 Int. Sport Round up 19.15 Muziek 19.45 Nieuws 20.00 Muziek 20.15 Dansmuziek 21.30 Sluiting.

Minister neemt maatregelen tegen Officier van Justitie

Mr. Hollander werd overgeplaatst

Amsterdam. — De Officier van Justitie te Amsterdam, Mr. F. Hollander, zal worden overgeplaatst naar Alkmaar. Een daartoe strekkend Kon. Besluit is inmiddels genomen. Dit is door de minister van Justitie Donker aan de Eerste en Tweede Kamer medegedeeld in antwoord op schriftelijke vragen door Prof. Molenaar (VVD) en Mr. Rijckevorsel (KVP) gesteld.

Deze leden van de Senaat en de Tweede Kamer hadden de minister in hun vragen gewezen op het optreden van Mr Hollander tegenover Johan Luger, journalist van „De Telegraaf". Deze Officier van Justitie zou volgens Mr Van Rijckevorsel zijn opgetreden als een rechterlijk ambtenaar in eigen zaak, waardoor de rechterlijke onpartijdigheid, zoals die in beschaafde landen gebruikelijk is, is geschonden.

Minister Donker schrijft van oordeel te zijn, dat de Amsterdamse Officier van Justitie in ieder geval in tweeërlei opzicht te kort is geschoten. Op de eerste plaats had de minister hem persoonlijk gewaarschuwd voor gedragingen als gevolg waarvan de persoon van deze Officier van Justitie nogmaals het voorwerp van openbare discussie zou worden. Deze ministeriële waarschuwing werd gegeven naar aanleiding van de incidenten, die waren voorgevallen als gevolg van zijn beleid. Op de tweede plaats heeft Mr Hollander blijk gegeven van onjuiste opvattingen te hebben over zijn eigen taak en bevoegdheden en over de taak en de rechten van de pers.

De publicatie waar het hier over ging — een onvriendelijk stuk over de Amsterdamse Officier van Justitie — vindt minister Donker niet strafbaar. Verder wraakt de minister de vorm waarin de oproep aan de journalist Luger was gegoten om op het parket te verschijnen. De minister achtte dit te meer onjuist, omdat het hier een publicatie betrof, waarin de Officier zelf in het geding was. Verder is de minister van mening, dat door een en ander zijn streven en dat van zijn voorgangers om tot een betere verhouding te komen tussen Justitie en pers, is doorkruist.

De minister rekent Mr Hollander als een van de bekwaamste leden van het Openbaar Ministerie en heeft daarom gemeend, dat overplaatsing een passende reactie is op het gebeurde.

(Begin Juni becritiseerde Johan Luger onder het pseudoniem „Pasquino" in de Telegraaf het beleid van de Amsterdamse Officier van Justitie, in het bijzonder ten aanzien van de zaak Anneke Eeekman. Hierop kreeg Luger van Mr Hollander een gestenceild briefje met een oproep zich bij hem te vervoegen. Van dit bezoek — waarbij Mr Hollander zou hebben gezegd, dat hij Luger gedurende zes uren voor verhoor zou kunnen opsluiten — gaf Luger op 15 April verslag in de Telegraaf, welk verslag leidde tot bovengenoemde vragen van de parlementsleden Prof. Molenaar en Mr Rijckevorsel.)

De Russen zullen in de komende zomer minder vlees kunnen kopen dan gewoonlijk, aldus de „Prawda". Volgens dit plan zal de uitvoering van het plan van de regering tot uitbreiding van de veestapel „zekere moeilijkheden voor de vleesmarkt" met zich meebrengen. Er zal meer vis worden aangevoerd.

De Amerikaanse luchtmacht heeft 69 Amerikaanse oud-krijgsgevangenen uit Korea, die beschuldigd werden van samenwerking met de communisten tijdens hun gevangenschap, bevrijd van deze beschuldigingen. Veertien andere militairen van de luchtmacht zijn op grond van hun gedrag tijdens hun gevangenschap uit de dienst ontslagen en naar huis gezonden.

Beursberichten

NEW YORKSE EFFECTENBEURS

New York. -- De N.Y.-effectenbeurs vertoonde aanvankelijk fractionele koersveranderingen in beide richtingen, waarbij de winsten enigszins de overhand hadden, doch later trad een stijging in die de koersen op het hoogste peil van dit jaar tot dusverre bracht. De koerswinsten varieerden tot $ 1.— of meer. De vraag was vooral gericht op staalwaarden, spoorwegen, bouwmaatschappijen, tabaksmaatschappijen en speciale fondsen. Het slot was vast op ongeveer het hoogste dagniveau.

Aantal verhandeldde fondsen 1183; hoger 577; lager 318; onveranderd 288; aandelenomzet 1.970.000; obligatieomzet $ 3.180.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	167 3 4
Anaconda	36 1 2
Bethlehem Steel	65 3 8
Dupont de Nemours	126 1 8
General Electric	114 3 4
General Motors	71
Int. Tel. and Tel.	16 5 8
Shell Oil	48 1 2
Standard Ol of New Jersey	88 1 2
U.S. Steel	47 3 8

Karl Oberg, gewezen generaal der SS en hoofd van de Nazi-politie in Parijs, zal 13 September voor het gerecht komen. Het proces wegens oorlogsmisdaden tegen hem werd in Februari uitgesteld. Hij wordt de „slager van Parijs" genoemd. Het proces tegen hem zal het laatste en grootste van de Franse processen tegen oorlogsmisdadigers zijn.

Europa gaat tropische toekomst tegemoet

Palm en cactus inplaats van beuk en eik

Meteorologen van het Deens Aardrijkskundig Genootschap hebben een studie gepubliceerd over de gemiddelde temperaturen in Europa en zij komen daarin tot de slotsom, dat dit werelddeel sinds 1910 op weg is een tropisch gebied te worden. De zomers worden regelmatig langer en warmer. In tal van gebieden wordt tegenwoordig al tweemaal per jaar geoogst. In het Noorden van Scandinavië kan men op het ogenblik dieren en planten aantreffen in streken, die voorheen vrijwel zonder leven waren. De Deense geleerden menen zelfs te kunnen voorspellen, dat de eiken- en beukenbossen in grote delen van Europa plaats zullen maken voor palmen en cacteën. Omstreeks het jaar 2000 zal deze ontwikkeling echter in belangrijke mate tot stilstand zijn gekomen.

In de studie wordt o.m. aandacht geschonken aan de gevolgen, die het smelten van het Pool-ijs heeft voor de visserij in de Noordelijke zeeën. Grote hoeveelheden vissen trekken daar weg omdat zij in het ijskoude smeltwater niet voldoende voedsel kunnen vinden. In midden- en Zuid-Europa heeft men de laatste jaren te kampen met een ernstig gebrek aan water.

De waterstanden op de grote rivieren worden elke zomer lager. Soms is het nodig de binnenvaart tijdelijk stil te leggen, omdat de schepen slechts met een deel van hun totale capaciteit geladen kunnen worden en dat zou te kostbaar zijn. In landen als Italië en Spanje, die toch al tamelijk droog zijn, heeft het toenemende gebrek aan water reeds grote sterfte veroorzaakt onder het vee.

Het is wel zo, dat de gletschers in de bergen ook regelmatig smelten maar het water, dat op die manier in de laagvlakte komt, is niet in staat het regenwater te vervangen.

De waterkrachtcentrales ondervinden de nadelen op direct meetbare wijze. De hoeveelheid electriciteit, die zij opwekken, is de laatste jaren soms zo gering, dat de industrieën, die ervan afhankelijk zijn, hun productie moesten staken of tot gedeeltelijke bedrijfssluiting moesten overgaan.

Op bovenstaande foto zien wij enige klanten tijdens de demonstratie bij Van Wilpen, Roodeweg, de bekende Wyler soep proeven.

De Wnd Directeur van het Departement SOCIALE- en ECONOMISCHE ZAKEN maakt bekend dat het m.s. „INO" van de K.N.S.M. op 19 Mei 1954 Aruba zal aandoen, 20 Mei 1954 Curaçao en 21 Mei 1954 Bonaire, en van daaruit naar de Bovenwindse Eilanden zal vetrekken.

Lading kan worden aangenomen, DOCH GEEN PASSAGIERS.

De Wnd Directeur voornoemd,
E. M. NEWTON

Fantasie en doorzettingsvermogen bij de Landmacht N.-Guinea

Militaire kampen: van broeierige hutten naar kraakheldere barakken

MEN BOUWT OF HET GEEN GELD KOST

De grauwe regen ruist somber over het miserabele bos. Alles is oneindig triest en oneindig doelloos. Op de soldaten, die met kletsnatte jungle-overalls in hun stumperig bivak liggen, drukt de loodzware vermoeienis als een enorme steen, die slechts even weggewenteld wordt, als er één met een sterk verhaal komt. Ze lachen luidruchtig, als de verteller met een grimas weer op zijn tampatje ploft en staren dan opnieuw de donkere verlatenheid van bomen en modder in.

„Kom op jongens, we moeten verder."

De commandant geeft het voorbeeld: Hij sjort zijn rimboe-uitzet op zijn doorweekte rug, geeft een paar aanwijzingen aan de koelies en stapt vervolgens, aan de kop van het peloton, een stinkende blubberpoel in. We volgen zwijgend, slaan af en toe dikke kronkelende bloedzuigers van onze uniform en persen dan weer gewoon door, zoals dat heet. Het gaat door kali's vol zwerfstenen, door grillige lianenversperringen, over omgevallen half verrotte bomen en over glibberige moerasgroene paden, die zich verliezen in dampig woekergewas.

Voor de avond valt, moeten we in een kampong zijn. We vragen aan de gids hoe ver het nog is, hoewel dat weinig zin heeft, want hij antwoordt onveranderlijk: „Niet ver, toean, béétje ver."

Papoea-welkom: „Anchors away"

Enfin, één keer krijgt hij gelijk, maar dat is dan ook de enige troost. Pas vier uur later staan we tussen scheefgezakte gabeh-gabeh-hutjes en wuivende pisangbomen. Het kamponghoofd heet ons met veel gebaren en gelukkig weinig woorden welkom (we konnen hem toch nauwelijks verstaan): Zijn huis is het onze, zijn eten ook, we kunnen trouwens al zijn schamele bezittingen gebruiken, zolang we maar willen. Hij is gastheer en gastvrij. De Ambonese dorpsonderwijzer trommelt de schooljeugd op en wij hangen onze kleren te drogen. Maar nog voordat ook maar één van ons kans heeft gezien, een sigaret op te steken, zingen Papoea-dreumesen ons een veelstemmig welkomstlied toe: „Anchors away", maar dan op z'n Maleis.

De mannen en de vrouwen zijn inmiddels druk doende met het verzamelen van fruit en eieren en als de jeugd aan een fluitconcert toe is, kakelen er zelfs al een paar kippen tussen alle goede gaven die de bevolking heeft aangesleept.

„Moeder vraagt of het zó goed is", mompelt een halfnaakte rimboetrapper.

„Straks komen ze nog met een wild zwijn aandraven. Wedden?"

Maar dat hoeft al niet meer, want daar schuifelt een doodverlegen vrouwtje met een luid spektakel makend varken naderbij: „Voor de toeans".

Alleen verhalen....,

Niet iedere soldaat, die een deel van zijn diensttijd op Nieuw-Guinea doorbrengt, zal op deze manier met land en volk in aanraking komen. Er zijn er heel wat die niet veel meer dan Hollandia of Ifar te zien krijgen, die alleen maar uit de verhalen van hun (krijgs)makkers weten wat patrouillelopen is, die op een kantoor van 's morgens half zeven tot 's middags één, gebogen zitten over veel papieren met veel stempels er op, die met meer enthousiasme dan materieel in garages en in werkplaatsen, of bij de aanleg van een nieuwe weg, hun steentje tot de opbouw van het land bijdragen.

Dat gaat evenwel niet zo eenvoudig als het te schrijven valt, want met werken alléén komt de soldaat op Nieuw-Guinea er niet. Zo heeft hij bijvoorbeeld een flinke dosis fantasie nodig. En initiatief. En doorzettingsvermogen.

Kerk in de school

Toen de Amerikanen Ifar verlieten — dat soldatendorp in de bergen, twee en veertig kilometer van Hollandia-Haven — stonden aan de voet van het machtige Cycloopgebergte uitgewoonde en half verroeste quonsethutten, die er aanvankelijk voor de tijd van één jaar waren neergezet, maar niettemin door de Nederlanders moesten worden overgenomen. Er waren nu eenmaal geen andere legeringsmogelijkheden. Trouwens, niet alleen in Ifar, ook in andere nederzettingen waar detachementen van het vroegere K.N.I.L. of de K.L. werden gevestigd, dienden ten dele vervallen gebouwtjes als onderkomen voor de militairen. 's Nachts een rat over je dunne deken was geen bijzonderheid, een gat in de gammele vloer evenmin en over lekken in het bruin verroeste zinken dak praten we dan nog niet eens.

Kwam er een nieuweling uit het koude vaderland op de een of andere buitenpost aan, dan kon het gebeuren dat de fourier in looppas naar zijn collega van de politie snelde om een klamboe en een veldbed te lenen. Het meubilair van een officierskamertje in Ifar bestond nauwelijks twee jaar geleden uit een houten ledikant en een wankele tafel. Een laken was er niet. Een stoel soms wel. De dominee hield zijn ochtend- of avondwijding in een muf schoollokaal en de aalmoezenier loste hem daar af voor het opdragen van een H. Mis. Kwam je met stukgelopen schoenen van een patrouille door de oetan terug, dan betekende het meewarig hoofdschudden van de magazijnmeester, dat je voorlopig maar op je blote voeten dienst moest doen.

Geen wonder dan ook dat in die dagen het verheffende lied „Balen droefheid Nieuw-Guiné" ontstond.

Nieuwe kampen in 1956

Maar dat lied wordt nu niet meer gezongen. Uiteraard niet, mogen we wel zeggen, want er is in een paar jaar tijd hard gewerkt en veel gepresteerd en de Geniedienst van de Landmacht Nieuw-Guinea bouwt op het ogenblik of het geen geld kost. Dat kost het overigens wél: Voor de 8.310 vierkante meter nieuwbouw in Ifar, de 13.000 in Hollandia, de 7.000 in Sorong — en zo kunnen we doorgaan — werden maar liefst meer dan vier millioen Nederlandse guldens neergeteld.

Waar men ook komt, overal zijn de Genie-jongens druk in de weer en wat meer zegt: alles verloopt naar wens. Het ligt dan ook in de lijn der verwachting, dat de militaire kampen in 1956 geheel vernieuwd zijn. Die kampen zullen niet meer uit broeierige quonset (of nis-) hutten bestaan, maar uit frisse kraakheldere barakken van semi-permanent karakter. De stalen of houten geraamten — men past skeletbouw toe — krijgen een houtwolcementplaat als bewanding en worden van binnen met triplex of cardboard betimmerd. De daken zijn van gegolfd plaatijzer.

Dat bouwen in Nieuw-Guinea een dure bezigheid is, wordt glashelder als men bedenkt dat Nieuw-Guinea geheel afhankelijk is van import. Zelfs de producten die het land zelf opbrengt, kunnen, veelal als gevolg van allerlei vervoersmoeilijkheden, niet gebruikt worden.

De mannen van de Genie bouwen dus. Maar die van de Infanterie en de Medische Dienst doen dat ook. Penneridders en telegrafisten, radiomonteurs en koks, ze doen stuk voor stuk veel meer dan het dienstrooster voorschrijft. Toen Ifars aalmoezenier, majoor D. Stockman, bij de toenmalige commandant Landmacht Nieuw-Guinea, de generaal-majoor F. J. Peters, met plannen kwam voor een kerk en een militair tehuis, kreeg hij te horen dat die kerk en dat tehuis natuurlijk nodig waren. En verder dat er wel materiaal, maar geen mankracht geleverd kon worden. Toen waren op slag de moeilijkheden van de pater verdwenen. Mensen die hem wilden helpen, zou hij volop kunnen krijgen, meende hij. En hij kreeg die ook. Een paar maanden lang zwoegde iedere middag een heel legertje soldaten met hun aalmoezenier in de bloedhete zon. Maar hun Godshuis en hun recreatiecentrum zijn er gekomen. Majoor rs. W. F. Jense, die óók niet in zijn schoollokaal kon blijven zitten, verwezenlijkte zijn plannen op dezelfde manier.

Eigen radio-zender

Zonder het enthousiasme van de soldaten zelf zou het er bij de Landmacht Nieuw-Guinea anders toegaan, dan op het ogenblik het geval is. Dat zij — om nog maar eens een sprekend voorbeeld te noemen — een eigen strijdkrachtenprogramma hebben en straks een eigen zender, hebben ze ook alleen aan eigen initiatief en fantasie te danken. Toen 2. Maart 1950 voor het eerst op Nieuw-Guinea, van Biak uit een radiouitzending plaats vond, zat er een militair — de sergeant-majoor D. Viscker — achter de microfoon en het waren stuk voor stuk soldaten die de apparatuur bedienden en hadden gebouwd. Zonder dat zij daartoe opdracht hadden gekregen. Die ene uitzending werd gevolgd door andere: het werd een vast programma dat later, na de overplaatsing van het detachement, in Ifar, werd voortgezet. Het kreeg al gauw de belangstelling van het gouvernement, dat een eigen omroep wilde stichten. Om een lang verhaal kort te maken: de militaire omroep werd geleidelijk een gouvernementsomroep, die thans bekend staat onder de naam: Radio Omroep Nieuw-Guinea.

In hun vrije tijd bouwden knapen van de Verbindingsdienst een eigen studio waar nu het strijdkrachtenprogramma door eigen mensen zelfstandig wordt verzorgd. Er worden niet alleen causerieën gehouden of gramofoonplaten gedraaid, neen men brengt in die kleine provisorisch ingerichte ruimte complete hoorspelen en cabaretprogramma's voor de microfoon.

De R.K. kerk van de Landmacht Nieuw-Guinea te Hollandia.

Bij de jongste aardbevingen in Midden-Griekenland zijn 19 mensen gedood en 70 gewond, terwijl 20.000 mensen dakloos werden. Koning Paul bezocht de tenten, die voor de gewonden waren ingericht.

Uit het verleden der Amerika's IV

Staatsalmachten „gedachten-contrôle" in het reuzenrijk der Inca's

In het middeleeuwse Peru kende men reeds telegrafie en bouwde men verkeerstunnels en hangbruggen

(Van een medewerker)

Het is een wonderlijke, maar toch ook weer begrijpelijke, speling der geschiedenis, dat in één der moeilijkst toegankelijke en bereisbare gebieden van Amerika, in het Peruaanse Andes-gebergte, de centra liggen van de waarschijnlijk oudste en belangrijkste voor-Columbiaanse beschavingen van het gehele continent. In de Middeleeuwen — tussen 1200 en 1530 — bevond zich hier het hart van het reuzenrijk der in Cusco zetelende Inca-vorsten, een rijk, dat op kunstgebied niet uitmuntte, maar dat op het gebied van staatkundige en sociale organisatie en op dat van de bouwkunde alle andere oude Indiaanse rijken vèr achter zich laat.

Doch dit straf georganiseerde Inca-rijk met zijn machtige verkeerswegen dwars door de Cordilleras de los Andes, met zijn renboden-post, zijn seinvuren-telegrafie en zijn leger van ambtenaren, die het leven van de bevolking tot in de geringste details controleerden — deze communistisch, ja, zo men wil, Hitleriaans aandoende machtsstaat, was, naar onderzoekingen van geleerden hebben uitgewezen, slechts een laatste krachtsontplooiing der Andes-volkeren. Eeuwen vóór het in 1532 door Pizarro vernietigde Inca-rijk ontstond, bloeiden in de vruchtbare valleien, op de hoogvlakten van de Peruaanse Andes en in het warme kustgebied reeds beschavingen, die in menig opzicht bewonderenswaardiger zijn dan die van de Inca's en waarvan de oudste zelfs gedateerd worden op 1000 jaar vóór het begin onzer jaartelling.

Metselwerk der Inca's. Nog steeds heeft men de methode, die de bewoners van het Inca-rijk volgden om veelhoekige stenen tot feilloze muren samen te voegen, niet geheel kunnen verklaren. Op de voorgrond een lama, van oudsher het huisdier in de Peruaanse Andes.

Wie niet trouwde kreeg levenspartner aangewezen

In tegenstelling tot vele andere oude Amerikaanse volkeren waren de bewoners van de Peruaanse Andes, de pre-Inca's, zoals men ze in de volkenkunde noemt, van oudsher landbouwers. De vruchtbare, maar vrij nauwe valleien dwongen de stammen, die zich hier vestigden, de grond te bebouwen en van de opbrengst van hun akkers te leven. De jacht leverde onvoldoende op, en voor een zwervend bestaan, zoals zovele oude Amerikaanse volkeren leidden, waren de bergmassieven, die de Andes-dalen van elkaar scheidden, te hoog en te ontoegankelijk. Alleen aan de kust heeft de bevolking — naar overblijfselen van oude schelphopen aantonen — al zeer vroeg de visserij beoefend.

Geïsoleerd in hun valleien hebben de pre-Inca's reeds vroeg grote vorderingen gemaakt op het gebied van de landbouw. Velen houden hen zelfs voor de „uitvinders" van de landbouw op het Amerikaanse vasteland. Mais werd waarschijnlijk het eerst in de bergdalen van Peru verbouwd en begon van daaruit zijn zegetocht over Zuid-Amerika. Ook de aardappelteelt is waarschijnlijk door de pre-Inca's het eerst tot ontwikkeling gebracht en een feit is, dat geen land zoveel aardappelvariëteiten heeft opgeleverd als het oude Peru.

Inca's kenden het wiel niet.

Ook op het gebied van de katoenbouw verrichtten de pre-Inca's baanbrekend werk, terwijl zij de enige groep van oude Amerikaanse volkeren vormen, die er grotere huisdieren dan de hond op na hielden. Reeds zeer vroeg in hun geschiedenis moeten zij lama's en alpacca's getemd hebben. Zij hielden deze dieren niet alleen terwille van het vlees en de wol, die zij opleverden, maar vooral ook als lastdieren. Waarbij tussen haakjes zij opgemerkt, dat de pre-Inca's en Inca's het wiel nooit hebben gekend. Alle vervoer geschiedde op de ruggen van mensen en lastdieren. Het is overigens de vraag, of de volkeren van het oude Peru met wagens veel hadden kunnen uitrichten in het hooggebergte, dat zij bewoonden.

Voor een heerser over één der pre-Inca-volkeren, die er op uit was zijn macht te vergroten, was het niet moeilijk dit doel te bereiken. Zowel de kust- als de vallei-bewoners onder de pre-Inca's hadden een bijzonder kwetsbaar punt: zij konden afgesneden worden van hun watertoevoer uit de bergen. Een veroveraar, die de bovenloop van één der uit de centrale Andes komende wilde stromen bezette, kon, als hij over voldoende manschappen beschikte, zonder veel moeite zijn wil opleggen aan de volkeren, die in de valleien en in het mondingsgebied van deze rivieren woonden.

De historici zijn ervan overtuigd, dat op deze wijze meerntalen grote pre-Inca-rijken zijn gevormd en, als de kracht van het heersende volk afnam, weer uiteen zijn gevallen. Ook het grote Inca-rijk, dat zich in het begin van de zestiende eeuw uitstrekte over geheel Peru, Ecuador en delen van Chili, Bolivia en Argentinië, moet op deze wijze tot stand zijn gekomen.

De geheimzinnige vallei van Tampa-Tocco.

De Inca's, waar Pizarro en zijn nog geen 200 lansknechten in 1532 op stuitten, vertelden hem, dat hun rijk was gesticht door een zekere Manco-Kapac en zijn zuster, Mama-Ocllo, beiden „kinderen van de zon", die op zekere dag aan de oevers van het Titicaca-meer, hoog in de Andes, waren verschenen en vervolgens in Cuzco de dynastie en het rijk der Inca's hadden gesticht. Zij ontvingen daarbij hulp van een volk, dat, alweer volgens de Inca-overlevering, vroeger al eens in Cuzco had geregeerd, maar sindsdien lange tijd een verborgen bestaan had geleid in een eenzame vallei, die de Inca's Tampu-Tocco noemden.

In 1911 vond de Amerikaanse geleerde Hiram Bingham ten Noorden van Cuzco in een afgelegen dal de ruïnes van een prachtig gelegen Inca-stad, waarvan hij aannam, dat dit het legendarische Tampu-Tocco is geweest.

Manco-Kapac, de „zoon van de zon" en eerste Inca-vorst is dus waarschijnlijk 'n ondernemend hoofdman van het in het dal van Tampu-Tocco wonende pre-Inca-volk geweest, die zich, met zijn aanhang, in Cuzco heeft gevestigd en van daar uit met de verovering en organisatie van het Inca-rijk is begonnen. Hij en zijn stamgenoten moeten in de afzondering van het dal van Tampo-Tocco wel bijzondere krachten hebben vergaard, want beide, verovering en organisatie, geschiedden met een tomeloze energie en een streven naar perfectie, zoals geen ander oud-Amerikaans volk aan de dag heeft gelegd.

Enorme wegen, compleet met hangbruggen tot 60 meter lengte en tunnels door bergmassieven, werden gebouwd — en zó goed gebouwd, dat sommige delen ervan

(Vervolg elders in dit blad)

De financiering van het Sticusa-werk in gedetailleerde cijfers

's-Gravenhage. — Een bedrag van Nf 300.000 is bij aanvullende begroting op de Nederlandse Rijksbegroting voor 1954 aangevraagd voor de werkzaamheden van de „Stichting Culturele Samenwerking", speciaal in de Nederlandse Antillen en Suriname.

Voor de financiering van het Sticusa-werk in de West waren tot nu toe op de Rijksbegroting geen afzonderlijke bedragen uitgetrokken. In de practijk was de toestand zo geworden, dat van het jaarlijkse subsidie ad N/ 2 millioen, dat de Sticusa oorspronkelijk kreeg toegewezen voor haar werk in Indonesië, een niet onbelangrijk gedeelte werd besteed voor culturele arbeid in West-Indië; dit deel bedroeg laatstelijk een half millioen Ned. guldens. Professor Kernkamp achtte dit na zijn optreden als minister niet voldoende voor het voeren van een actieve culturele politiek in de West en verzocht, in overleg met zijn ambtgenoten van O.K.W. en Financiën, bestuur en directie van de Sticusa een algemeen plan te ontwerpen, dat voor een tijdvak van enige jaren een afgerond geheel moest geven voor het werk der Stichting in de West.

Toen de Sticusa aan dit verzoek gevolg had gegeven, bleek de uitvoering ervan een bedrag te vergen, van ongeveer N/ 800.000, waarvoor dus thans, naast de reeds op de hoofdbegroting uitgetrokken N/ 500.000, bij aanvullende begroting voor 1954 nog eens N/ 300.000 wordt aangevraagd; het juiste totaal bedrag is N/ 740.000.

De belangrijkste posten voor 1954 daarin zijn; N/ 200.000 voor film- en fotomateriaal (aankoop van speelfilms, opvoedkundige en documentaire films; het vervaardigen van 40 strip-onderwerpen; journaalvoorziening voor de West het in stand houden van een op te leiden filmproductiegroep in Suriname; apparatuur). Voorts N/ 180.000 nodig om het C.C.C. en het C.C.S. te subsidiëren voor het opvangen en distribueren van de culturele producten der Sticusa. Deze instellingen — aldus de toelichting — zijn de voornaamste contactpunten van de Sticusa met het culturele leven in de West. Hierop moesten in 1953 bij een bedrag van N/ 177.000 reeds verscheidene posten worden besnoeid, zodat deze N/ 180.000 aan de lage kant worden geacht.

N/ 55.000 wordt aangevraagd voor steun aan uitgifte van boeken, waarvan N/ 40.000 voor uitgaven van volkslectuur en N/ 15.000 als steun voor de uitgifte van een Surinaamse encyclopaedie. Van een bedrag ad N/ 60.000 is N/ 37.000 bestemd voor aanvulling der bibliotheek van het C.C.S. en de bibliotheken der Medische School, de Kweekschool en de Rechtsschool. Tevens kunnen uit deze post kleinere bibliotheken voor de districhten worden samengesteld of uitgebreid. Nf 13.000 is bestemd voor uitbreiding van de Wetenschappelijke Bibliotheek op Curacao en Nf 10.000 voor aanvulling van de bibliotheken op de andere eilanden der Nederlandse Antillen. Nf 16.000 wordt gevraagd voor de verspreiding van tijdschriften, waaraan, aldus de toelichting, zowel in Suriname als op de zes Antillen zeer grote behoefte blijkt te bestaan.

Een post van Nf 20.000 voor Muziek beoogt steun aan de orkesten in Suriname, op Curaçao en Aruba, o.a. door toezending van partituren andere benodigdheden. Tevens kunnen enige muziekinstrumenten worden aangekocht „voor het zoveel succes oogstende Surinaams Philharmonisch Orkest" Nf 25.000 is bestemd voor het uitzenden van tentoonstellingen naar de trans-Atlantische Rijksdelen en eveneens Nf 25.000 voor het naar Nederland doen komen van enkele veelbelovende personen uit de West voor een opleiding, waarmede zij in staat zullen zijn mede te werken aan de opbouw van het culturele leven in de Atlantische Rijksdelen.

De Beeldende Kunsten krijgen Nf 7.000 voor steun-en schildercursussen voor aankoop van materialen en van Nederlandse kunstvoorwerpen met name voor 't Cur. Museum en Toneel, dans en andere kunstmanifestaties Nf 8.000, bestemd voor aaakoop van materialen voor de zich nog steeds in stijgende lijn bewegende toneel-en danscursussen in Suriname en de Antillen. Nf 15.000 is bestemd voor cultuurwetenschappelijk onderzoek in Suriname en de Antillen.

Tenslotte noemt deze aanvullende begroting nog gedragen van N/ 5.000 voor steun aan in Nederland c.q. in West-Europa verblijvende Westindische intellectuelen, studenten en kunstenaars; Nf 7.000 voor cultuurwetenschappelijke arbeid in Nederland, c.q. West-Europa ten behoeve van Suriname en de Antillen; N/. 3.000 voor gastvrijheid aan prominente personen uit de West, die in Nederland, c.q. West-Europa verblijven; tenslotte in totaal Nf 30.000 als sluitpost voor „Onvoorzien", waaronder o.a. wordt verstaan een algemene reserve door het culturele programma ten behoeve van de West, en „bijzondere mogelijkheden, die zich in de loop van het begrotingsjaar plegen voor te doen, maar niet in de andere culturele begrotingsposten passen".

Tractor voor twee vrouwen!

Bont

Een Eskimo-familie uit Zuid-Groenland heeft bij een firma in Birmingham een tractor besteld tegen betaling van twee vrouwen en — als dat niet voldoende mocht zijn — 100 vossenvellen. De firma heeft nog geen beslissing genomen, maar advies gevraagd aan een bonthandelaar.

Toneel en werkelijkheid

In de stampvolle zaal van het Casino Theater in Londen wordt nu al zes maanden lang elke avond de operette „Wish you were here" opgevoerd. In de eerste acte komt een kampeerscène voor, waarin zes balletmeisjes de acteur Chris Hewett in een zwembad gooien. Een dezer dagen deden zij dit met zoveel enthousiasme, dat hij met zijn hoofd op de bodem terecht kwam en het bewustzijn verloor. Twee andere acteurs doken hem ijlings na en wisten hem van de verdrinkingsdood te redden.

Vermiste personen

De vijftien-jarige George Burnett en de even oude Jacqueline Kastner in Cleveland gingen er samen met een auto vandoor om.... samen te trouwen. Ze verdwenen in de richting van New Jersey, maar pa Burnett liet het er niet bij zitten en ging hen met zijn wagen achterna. Hij kreeg de stoute kinderen betrekkelijk gemakkelijk te pakken. Dat was ook geen wonder, want Pa Burnett is chef van het Bureau Vermiste Personen in Cleveland.

Gesprekje

In een café in Hannover geraakte een Duitse krijgsgevangene, die de vorige maand uit een Sovjet-kamp was teruggekeerd, in gesprek met een communist.

„Wat zijn je plannen, nu je weer vrij bent?" vroeg de communist.

„De eerste vier maanden zo hard werken, dat ik voor jou een spoorkaartje kan kopen ... naar Rusland.... enkele reis", antwoorde de ander.

De communist wist toen niets meer te zeggen en daarom gaf hij de vrijgelaten krijgsgevangene maar een stomp op de neus.

Frankrijk bouwt nieuw type straalvliegtuig

Parijs. — In Frankrijk worden twee prototypen gebouwd van een nieuw straalvliegtuig, de SE-210 Caravelle", door de „Société National de Constructions Aéronautiques du Sud-est". De straalmotoren van het toestel zijn achteraan onder de romp aangebracht om het risico van ontploffingen in de lucht te verkleinen.

De Westduitse minister voor vluchtelingenzaken heeft verklaard, dat sinds Juni 1953 naar schatting 10.000 vluchtelingen uit de Sovjet-zone naar die zone teruggekeerd zijn.

De beide geslachten

(Van onze medische medewerker)

Het mysterie der sexen is een probleem, zo oud als de mensheid zelf. En al heeft het vraagstuk van hun onderlinge relatie altijd al in het brandpunt der belangstelling gestaan, toch is de actualiteit van deze kwestie in de laatste jaren zo mogelijk nog toegenomen, nu een jeugd, die haar jongste jaren onder zeer demoraliserende omstandigheden — bombardementen, honger, evacuatie en onderduiken — heeft moeten doorbrengen, langzaamaan opgegroeid is tot jonge mannen en vrouwen.

Deze jeugd zelf is natuurlijk niet slechter dan die van vroeger, maar de normen van alle zedelijke waarden zijn vervaagd en gedevalueerd. Daar komt nog bij, dat deze jeugd vaak is opgevoed zonder dat haar ook maar enige eerbied voor Gods geboden is bijgebracht. Kortom, ze leeft in een veel slechtere omgeving — en wie anders behoren tot die omgeving dan wij zelf? Onze medeverantwoordelijkheid aan deze gang van zaken daarmede eenmaal vastgesteld zijnde, rust op onze schouders de zware plicht ons dieper op dit — men mag wel zeggen — kernprobleem der mensheid te bezinnen. Dat is dan ook de reden waarom ik in deze kroniek Uw speciale aandacht voor dit onderwerp vraag.

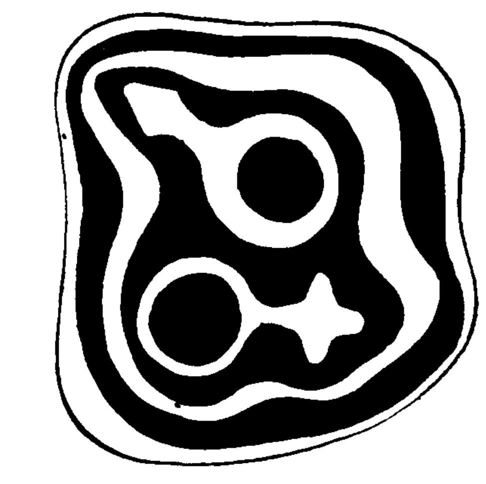
Nu al weer enige jaren geleden verscheen in Amerika het z.g. Kinsey-rapport, dat, mede door de onverantwoorde wijze waarop het als „pocketbook" onder het grote publiek is verspreid, zo veel stof heeft doen opwaaien. Kinsey, een bioloog met oorspronkelijk slechts aandacht voor galwespen, heeft ons later in het bezit gesteld van twee uitgebreide studies, die tezamen vrijwel een volledige catalogus vormen van het sexuele gedrag der hedendaagse mannen en vrouwen in Amerika. Het bezwaar tegen deze wijze van werken — ik heb hier alleen Kinsey met name genoemd, maar dit bezwaar geldt evengoed voor andere publicaties op deze basis — is, dat het blijft bij een constatering van de feiten en daarin zelfs een rechtvaardiging ziet van de huidige status quo. Wil men echter een wereld opbouwen, zonder het grote misverstand omtrent het wezen van en de relatie tussen de sexen, te doen voortduren, dan zal men op een andere, meer philosophische, wijze te werk moeten gaan.

Man en vrouw schiep Hij hen

Gen. 1.27

Het is daarom met buitengewoon genoegen, dat ik hier een boek memoreer van prof. dr. Ruygers, De Beide Geslachten, of zoals de ondertitel luidt: Schetsen voor een wijsgerige sexuologie.

De schrijver vraagt zich af, wat de scheiding van het mensdom in twee geslachten beduiden kan en mediterend over deze vraag gaat hij na wat grote denkers over deze vraag gezegd hebben. Plato, Aristoteles, Augustinus, Thomas van Aquino, Kant, Schopenhauer, Darwin, Nietzsche, Freud, Sartre, Simone de Beauvoir, om er maar enkelen op te noemen. Langs de

weg der critische overdenking ontdekt de schrijver tenslotte de zin van de differentiatie in de lichamelijkheid in de mogelijkheid, die man en vrouw daardoor hebben elkaar de liefde te doen ervaren, die het meest de Goddelijke liefde benadert.

Dit is een prachtboek, waaruit niet alleen de wetenschapsman, maar elke goed ontwikkelde man of vrouw een inzicht zal verwerven in de sexuele problematiek. Juist daarom, nu vooral de katholieke leer over het huwelijk een struikelblok vormt voor de moderne wereld, is de verschijning van dit werk zozeer toe te juichen. Want met de klemmende kracht van zijn philosophisch betoog en zijn grote kennis van cultuur en beschaving ontmaskert de schrijver de simplistische opvattingen, die nog veelal omtrent de sexuele problemen bestaan.

van S.

Dr. H. Ruygers
De Beide Geslachten
J. J. Romen en Zonen — Roermond en Maaseik 1953.

„Amigoe"-wereldnieuws in beeld

Helicopter-squadron voor de Royal Navy

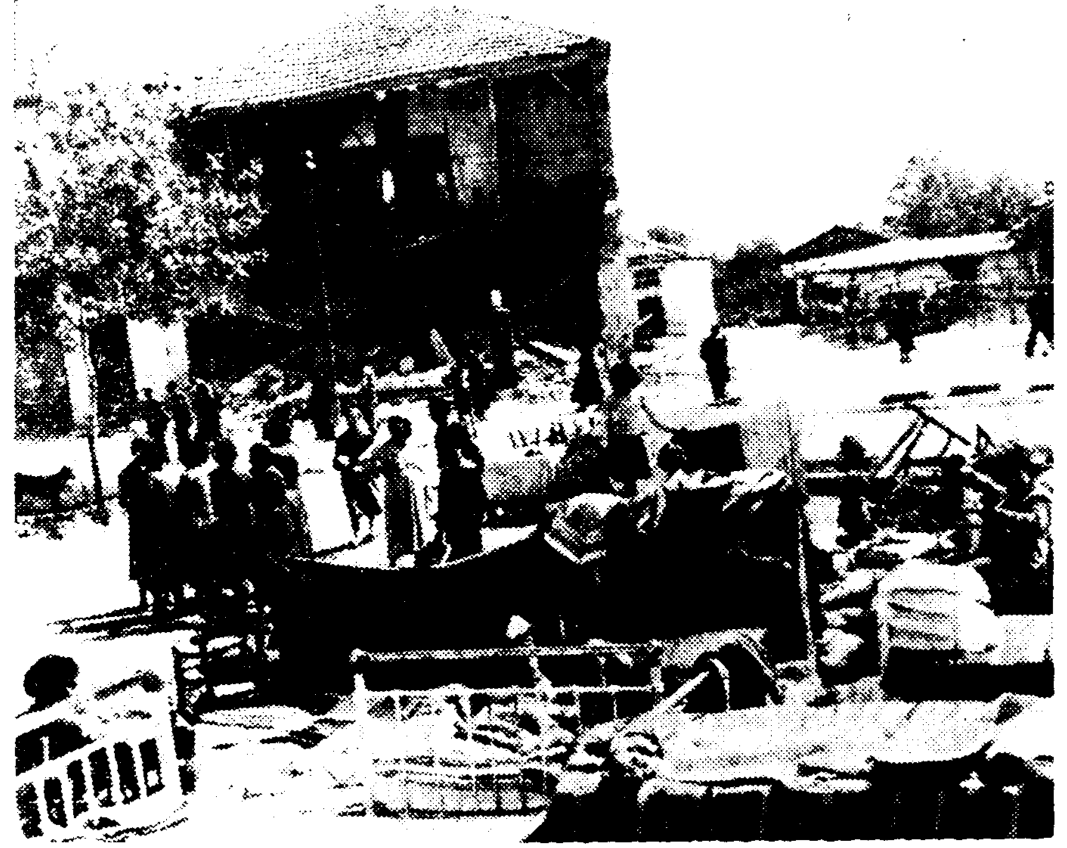
Het eerste helicopter-squadron van de Britse Royal Navy, dat bedoeld is voor de strijd tegen duikboten, is gisteren in dienst gesteld. Het squadron is uitgerust met Amerikaanse Sikorsky S 55-toestellen. Als reusachtige libellen hangen de toestellen boven de Eritse oorlogshaven Portsmouth.

In het circus Espana te Leiden werd Zondagavond een tijgertweeling geboren, waarvan er een in leven bleef. Daar de moeder niets van haar kinderen wilde weten, werd de Hillegomse herder Asta gehaald met haar jong; zij nam het jonge tijgertje liefderijk tot zich.

De Zesde Internationale Tulpenrallye. Na een geamenlijke route door de Luxemburgse Ardennen, België en Nederland kwamen de rallijerijders te Noordwijk aan zee aan. Een overzicht van de finish bij het „Huis ter Duin" in Noordwijk

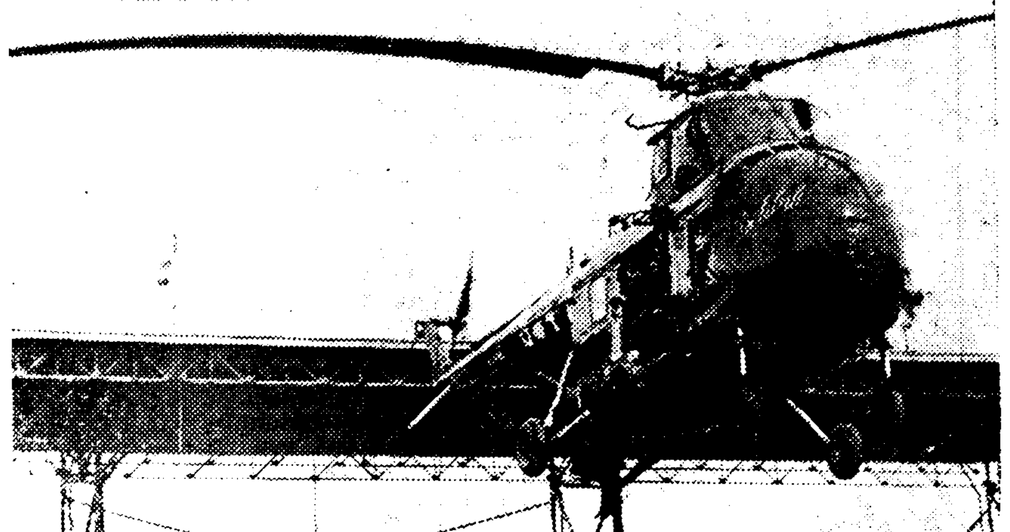
Laige tijd geleden werd Griekenland door een aardbeving geteisterd. De foto toont een aantal inwoners van het dorp Domokos, met de overblijfselen van hun bezittingen, temidden der verwoeste huizen.

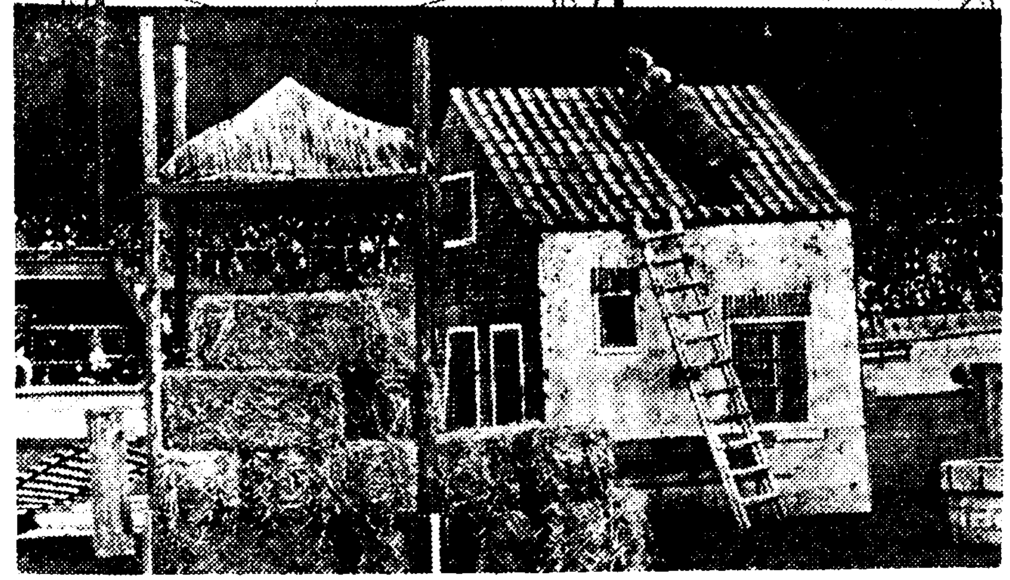

Chou En Lai's verklaring wordt door mevr. Kung Peng voorgelezen op de eerste Chinese persconferentie te Genève. Naast haar de tolk, die de speech in het Engels vertaalde.

De conferentie te Genève. Overzicht van de conferentie-zaal. Op de voorgrond links Molotov en Gromyko, midden Tjoe En Lai en midden links Anthony Eden.

In het Olympisch stadion te Amsterdam werd op 5 Mei j.l. een bevrijdingsspel opgevoerd. Een onderdeel van dit spel heette „Bedreigde Vrijheid" en behandelde de stormramp. De foto toont een spectaculaire redding per helicopter, van bewoners, die op het dak van hun huis zijn gevlucht.

Nog en foto van een samenkomst van hoofd-officieren op het Franse hoofdkwartier in Indo-China. De sporen van een uitputtende strijd zijn op de gezichten te lezen.

Een hefschroefvliegtuig van de Amerikaanse luchtmacht kruist boven het rampgebied van de Dachstein in Oostenrijk, waar 13 vermisten zich moeten bevinden, die tijdens de grote sneeuwval van de laatste tijd om het leven zijn gekomen.

Dirigentje

In Parijs is wederom een jeugdig dirigent verschenen. Van de week heeft hij in het Théâtre des Champs Elysées de Concerts Pasdeloup gedirigeerd. Hierboven heft de jonge Alain Lombard de staf voor de laatste repetitie.

Maarschalk Juin, de opperbevelhebber in de Centrale Sector der SHAPE-strijdkrachten bezoekt een vliegtuigbasis in Fassberg, bij Cell in West-Duitsland. Hier zijn eenheden van de Britse-, Belgische-, en Nederlandse luchtmacht gestationneerd.

De Engelse Koninklijke Familie weer verenigd. Vanaf de brug van het Koninklijke jacht, de Britannia, slaan Koningin Elizabeth, de Hertog van Edinburgh, Prins Charles en Prinses Anne de schepen van het escorte der Middellandse zeevloot gade.

„Spanje is anders!"

Groeiend tourisme in land der castagnetten

Amsterdam. — De Spaanse bureaux voor vreemdelingenverkeer — treffen op het ogenblik koortsachtige voorbereidingen voor een toeristenseizoen, dat, naar zij verwachten, een stroom van twee millioen buitenlanders naar Spanje zal brengen. De propaganda-affiches voor Spanje vermelden „Spanje is anders" en voor de meeste bezoekers is dat een heel belangrijk ding.

Want in Spanje kunnen zij ontkomen aan de televisie, de schreeuwende reclames en de neonlichten, om slechts enkele van de grootste kwellingen van deze vluchtelingen te noemen. In Spanje vinden deze toeristen over het algemeen vrolijke mensen, opgewekte muziek, kleurige klederdrachten kleine typische dorpjes, die niettemin genoeg „joie de vivre" bezitten om niet saai te zijn. Daarbij dan natuurlijk dat heerlijke klimaat van San Sebastián, de Costa Brava, Malaga, de Andalusische kust en de Baleàren.

Al zijn de laatste tijd de prijzen in Spanje enigszins gestegen (voor levensmiddelen en vervoersmiddelen b.v.) toch blijft Spanje nog een goedkoop land. De hotelprijzen zijn sinds het vorige jaar niet veranderd. Een kamer met bad in een luxe hotel in Palma de Mallorca b.c. kost, met volledig pensioen tussen de Nf 15 en 17.50 per dag per persoon. Maar men kan ook veel goedkoper behoorlijk terecht. Een derde klasse hotel, dat vlak bij het chique Mariecl-hotel in Palma ligt, rekent slechts ongeveer Nf 6 per dag.

De toerist, die niet op een dubbeltje wil kijken, moet rekenen op een uitgave van Nf 750 per maand, reizen in het land inbegrepen. Maar een zuinige reiziger kan met de helft toe en dan toch nog voldoende drinken, want de landwijn kost slechts 35 cent per liter. Een uitstekend overvloedig maal in een populair restaurant kost tussen Nf 2.75 en 5.75.

Het vorige jaar hebben 1.171.273 toeristen Spanja bezocht — 15,1 procent meer dan in 1952. Daarbij waren 138.000 Amerikanen. Men verwacht dit jaar 200.000 Amerikanen op een totaal van ruim 2 millioen toeristen.

Rijk program van Holland-festival

Amsterdam. — Het zevende Holland-festival, waarvan de officiële opening tegemoet kan worden gezien te Amsterdam op de vooravond, te weten de 14e Juni — van het eigenlijke festival, zal te Amsterdam, te Den Haag, te Scheveningen, te Rotterdam, in Alkmaar, Amersfoort, Arnhem, Delft, Gouda, Haarlem, Leeuwarden, Maastricht, Naarden en Utrecht, tussen 15 Juni en 15 Juli een groot aantal Nederlandse en buitenlandse kunstenaars en gezelschappen op het podium of de planken brengen.

Tot de gezelschappen, die uit het buitenland komen, behoren onderdelen van het gezelschap van het Scalatheater te Milaan, het Engelse Sadlers Wells ballet; het Burgtheater te Wenen; het Theater National Populair uit Parijs; het BBC-symphonie-orkest; het Stuttgart Kamerorkest. Van Nederlandse zijde wordt medewerking verleend door de Nederlandse Opera, de Nederlandse Comedie, de Haagse Comedie, het concertgebouw-orkest, het residentie-orkest, het Radio Philharmonisch Orkest, het Rotterdams Philharmonisch Orkest, het Amadeus Strijkkwartet, het Kamermuziekgezelschap Alma Musica, het Holland Festival Pianoquintet en het Nederlands Kamerkoor.

Langzaamaan-staking in Argentinie geeindigd

Buenos Aires. — De langzaam-aanstaking in de Argentijnse industrie, die twee weken geleden begonnen is, is gisteren geëindigd. Enkele vakverenigingen hebben nieuwe collectieve arbeidsovereenkomsten getekend op basis van tien procent loonsverhoging. Andere bonden hebben besloten het werk te hervatten, doch achten tien procent loonsverhoging onvoldoende.

HET INCA-RIJK

(Vervolg)

thans nog als autoweg in gebruik zijn. Op geregelde afstanden langs deze wegen, waarvan er één in de lengte door de Andes liep, lagen wachtposten, herbergen en voorraadschuren. Van deze laatste maakten de troepen gebruik, die langs dit wegennet natuurlijk uiterst snel verplaatst konden worde. In de herbergen overnachtten rondreizende ambtenaren en renboden, die, elkaar elke paar kilometer aflossend, berichten overbrachten van de ene plaats naar de andere.

De wachtposten dienden niet alleen tot beveiliging der wegen, maar ook voor het ontsteken der vuren, waarmee de Inca's een soort primitief telegraaf-stelsel onderhielden. Toen, ten tijde van Pizarro, en niet zonder diens hulp, in Quito in Ecuador een opstand uitbrak tegen het gezag van de Inca-vorst, was dit dank zij het seinvuur-systeem, vier uur later reeds in Cuzco bekend.

De renboden werkten trouwens nauwelijks minder snel: zeevis, bestemd voor de Inca-vorst en in de Grote Oceaan gevangen, was na 30 uur in Cuzco, terwijl een trein over hetzelfde traject...... 36 uur doet.

Staat bestuurde alles.

Ook de staatkundige en sociale organisatie der Inca's werd gekenmerkt door ditzelfde streven naar bijna onmenselijke efficiency. Alle burgers werden beschouwd als dienaren van de staat en de staat bepaalde de gang van hun leven van de wieg tot het graf. Zo wees de regering het beroep van elke man aan. Sommige dorpen werden in hun geheel bestemd om de weefkunst te beoefenen, andere om te spinnen, te bleken of te verven. Het inkomen van alle bewoners — met uitzondering van de adel, die de hoogste staatsfuncties bekleedde, en van de priesters in de zonnetempels — was gelijk. Ieder gezin kreeg een stuk grond van onderling nagenoeg gelijke waarde toegewezen. Voor elk kind kwam er een stukje grond bij. Behalve deze gezinsgronden — ongeveer één derde van het totaal — moesten de mannen echter ook de gronden bewerken, waarvan de opbrengsten ten goede kwamen aan de Inca-vorsten en aan de tempels.

De Inca-mannen waren vrij in het kiezen van een vrouw, maar hadden zij op hun 42-ste jaar nog geen keuze gedaan, dan wees het dorpshoofd hun een vrouw toe. Vanzelfsprekend werd in deze staat, waar alles georganiseerd was, ook voor weduwen en voor de gezinnen van soldaten gezorgd. Verhuizen was verboden, behalve wanneer de staat dit gelastte. Vooral in de nieuw-veroverde gebieden organiseerde de regering dikwijls ware volksverhuizingen.

Een leger van ambtenaren zorgde er voor, dat in dit machtige apparaat geen radertje verkeerd liep. Behalve dorps- en districtshoofden in allerlei graden waren er talloze rondreizende geheime controleurs, die niet alleen toezicht hielden op de naleving van de wetten, maar ook de stemming peilden. Diefstal, liegen, kwaadspreken en zelfs luiheid werden streng gestraft. Op vele ernstige vergrijpen stond de doodstraf. Mensenoffers in de tempels waren echter streng verboden.

Merkwaardig is, dat de Inca-volkeren een betrekkelijk onbetekenende kunst hadden en dat zij ook het schrift niet kenden. Wel hadden zij een ingewikkeld systeem, waarbij knopen gelegd werden in draadjes franje, maar dit systeem diende alleen ter ondersteuning van het geheugen en kan, naar de mening van de meeste onderzoekers niet met een schrift worden gelijk gesteld.

Metselen zonder kalk

Daar staat tegenover, dat de Inca-volkeren de uitvinders zijn van een wijze van metselen — zonder kalk —, die thans nog de verbazing en onverholen bewondering van de wereld wekt, zo feilloos passen de dikwijls achttien- en meerkantige stenen op en tussen elkaar.

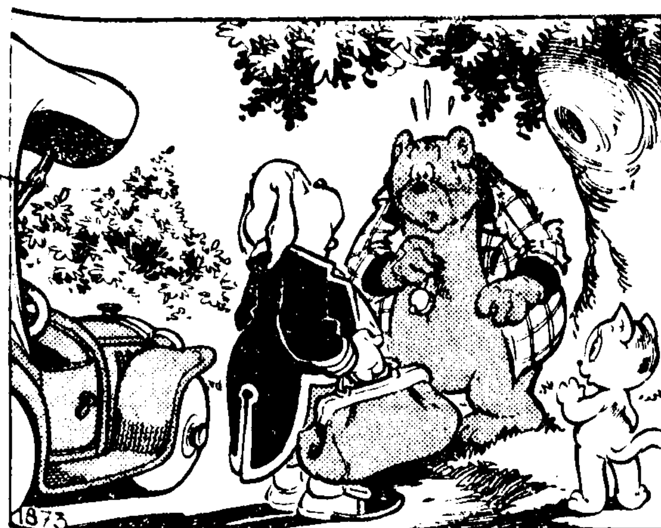
Over de vraag, hoe men het straffe sociale systeem van de Inca's moet beoordelen, lopen de meningen der volkenkundigen uitéén. Sommigen spreken van een communistische staat op agrarische grondslag, anderen van goed georganiseerd despotisme. In de jongste tijd heeft men het Inca-rijk wel vergeleken met het communistisch geregeerde Rusland of met een Hitleriaanse machtsstaat, terwijl andere, milder gestemde, onderzoekers de Inca-staat het Romeinse Rijk van Amerika noemen.

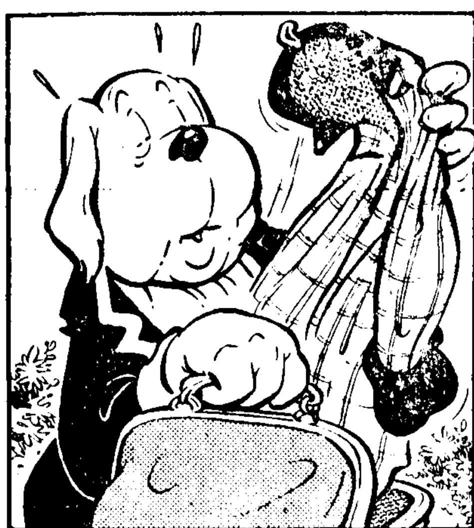
Volkomen klaarheid over de positie van de bevolking in het Inca-rijk en over tal van andere mysteries, die vooral de bouwkunst der Inca's omringen, zal men echter wel nooit krijgen. Nadat Pizarro het reuzenrijk ten val had gebracht, trokken de nakomelingen der Inca's zich terug in hun eenvoudige dorpen op de hoogvlakten en in de valleien. De verhalen over het grote Inca-rijk, die nog onder hen leefden, namen steeds meer de vorm aan van legenden, tot ook die bijna uitstierven. Op het ogenblik rest van de machtige Inca-staat nauwelijks meer dan enkele, onverwoestbare, wegfragmenten in de Andes en de ruïnes van wat eens tempels en regeringsgebouwen in de voornaamste Inca-steden geweest moeten zijn.

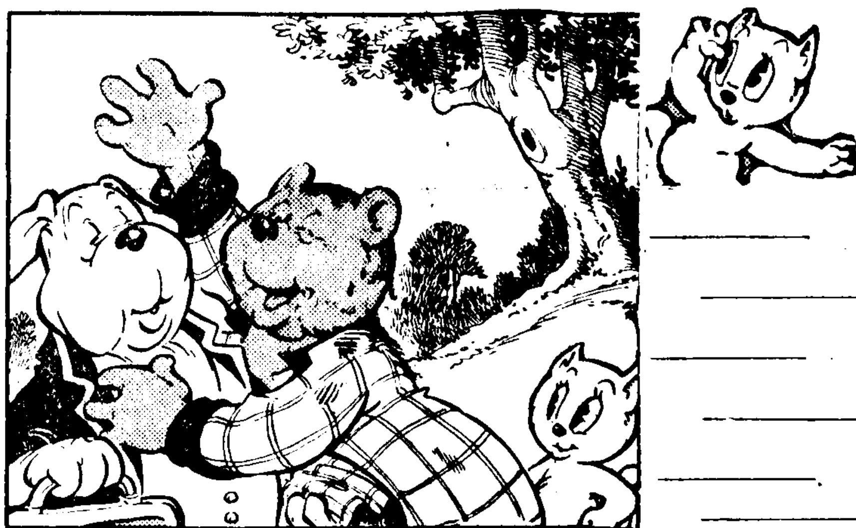

„De troon der Inca's", een machtig, in de rotsen van de Andes uitgehouwen monument, dat bij de feesten der volkeren van het grote Inca-rijk een belangrijke rol vervulde.

Tom Poes en de wens werkster 1761

1873. — Maar Ollie keek getroffen naar de brave Joost, die waardig uit de Oude Schicht stapte en een klein valies uithaalde. Hij slikte enige keren en het was duidelijk, dat hij erg geroerd was.

„Ach, ach!" sprak hij tenslotte, „wat ben ik blij, je te zien! Er bestaat toch nog zoiets als trouw op deze wereld. Iedereen heeft me verlaten en ze zijn allemaal blij, omdat het me slecht gaat. En ik geloof, dat ik het er naar gemaakt heb, nu ik ons goed nadenk. Ik heb niet genoeg naar mijn goede vader geluisterd. „Ollie, jongen", zei die altijd", „geld alleen maakt niet gelukkig! Denk daaraan, als je een beroemd heer geworden bent!" Nu, daar heb ik me niet aan gehouden en daardoor ben ik vaak onaardig geweest tegen jou en Tom Poes......

„Ahum, met Uw welnemen, heer Olivier' zei Joost een beetje verlegen, „ik ben niet meer in Uw dienst, omdat U me ontslagen hebt, zoals U zich zult herinneren, maar ik kon U in Uw kommer toch niet alleen laten en daarom......'

„Wil je weer in mijn dienst komen, Joost?" onderbrak heer Ollie hem haastig. ....

„Met genoegen!" zei de trouwe bediende. „Ik heb dit trouwens voelen aankomen en daarom ben ik zo vrij geweest, een jas voor U mee te nemen. Ik heb hem bereids voor U ontvlekt en geperst, als U mij toestaat!" ....

Zo sprekende opende de goede knecht een valies en hield een schone ruitjesjas omhoog. Nu sprongen heer Bommel de tranen in de ogen en met een gesmoorde uitroep drukte hij Joost en de jas aan zijn bemodderd hart.........

Amsterdam. — Het aantal aangegeven radiotoestellen in Nederland bedroeg per 1 Mei jl. 1.890.853 tegen 1.877.367 per 1 April.

Per 1 April waren er 493.027 aangeslotenen bij de Rijks-radiodistributie tegen 491.755 per 1 Maart.

HET DEFTIGE PLEIN

door

Louise Andrews Kent

56)

Zij verlangde er naar Ed Robbins eens onder handen te nemen. Zij had de zaak uitgezocht met Boston, en er waren twee telegrammen, drie zelfs als je dat van Prins meerekende, en elk van die drie telegrammen bevatte de meest sensationele mededeling die ooit East Alcott binnenkwam. En die Nicholas Joceleyn was de getuige van Prins. Dat had zij zelf gehoord toen miss Dunbarton het aan miss Sawyer vertelde op lijn 118; en hij zou zijn telegram krijgen, al moest zij het hem dan ook zelf gaan brengen.

Het was dus maar te dele uit nieuwsgierigheid dat zij dat hele eind reed; het ging ook om de eer van de Posterijen. Nicholas Joceleyn's telegram lag op de zitplaats naast haar, bovenop het stapeltje gelukwensen voor Prins en zijn vrouw. Het was een zeer opwindende dag, met een schaking en dergelijke er bij.

Nicholas Joceleyn keek verbaasd naar de steile bosweg met het groene bladeren-plafond, en zei verbaasd: „Langs deze weg zijn we niet gekomen, wel? Ik kan het me ten minste niet herinneren."

„Zo snijden we een heel eind af. Peter zal deze weg nog wel niet kennen," zei Diana, naar waarheid.

„Die groene schemering is heerlijk voor mijn ogen."

Hij zette zijn bril af en hield hem in zijn hand. Hij zag er uit, alsof hij zich bevrijd voelde van een spanning en nu tot rust kwam. Rammelrosje's bonzend gehobbel over de stenen scheen hem niet te hinderen. Hij probeerde niet boven dat leven uit te praten, maar hulde zich in een stilte die bij de rust van de bossen scheen te horen.

Toen de kleine wagen de bobbel-weg tot aan de top beklommen had, nam hij weer een scherpe draai en kon toen, veel langzamer en kalmer, over een met gras begroeid wagenspoor verder zoemen. Er stonden witte berken langs de klant; daar tussen door waren de heuvels zichtbaar, zacht-blauw, nevelig, zoals je soms de zee ziet vanaf een bosachtige kust. Er dreven donkere wolken langs de einder, op de randen verguld of dof-gloeiend gekleurd door de late zon.

„Gaan we nu niet naar het noorden?" vroeg Nick.

„De weg gaat een poosje naar het noorden, maar straks draaien we wel weer naar het oosten, naar de kant van Boston."

Deze halve waarheid scheen hem tevreden te stellen.

„Het is hier nogal ongerept, hè?" vroeg hij voldaan. „En ik dacht, dat ik daar een lijster hoorde...."

Diana remde. Zij hadden nu de top van een volgende heuvel bereikt. Het water kookte en suisde in de radiator; maar toen het afkoelde en rustig werd, hoorden zij weer de heldere, haast bovenaardse roep van de lijster.

In deze stilte moest hij wel haast het kloppen van haar hart kunnen horen, of het zou dan al moeten zijn dat hij het niet wilde horen. Hij toonde het in ieder geval niet. Hij begon over vogels te praten....

Als hij dat dan zo graag wilde kon zij ook wel over vogels praten, dacht zij, een beetje verontwaardigd, en zij somde meteen maar een hele rits namen op: moerasvogels, spechten, vinken, mussen, merels....

„Gisteren zag ik hier nog een waaier goudvinken," zei ze.

„Een wat?"

„Een waaier — zo noemen ze hier een troep goudvinken, zoals je ook spreekt van een vlucht patrijzen."

„Een waaier," herhaalde hij zacht. Hij scheen het tegelijk vermakelijk en interessant te vinden. „Aardig is dat. Een waaier van zwart en goud tussen de puntige distels met hun paarse kuiven...."

Zij lachte. Maar ondanks die lach voelde zij, hoe bij dit gesprek de koude vingers weer nader kwamen aan haar hart. Zo had zij het zich niet voorgesteld, dit was niet wat zij bedoelde....

„Zijn er nog meer zulke namen?" vroeg hij.

„Heel veel, maar ik kan me ze niet allemaal herinneren. Ik weet nog een spreeuwen-kwetter en een wacht van nachtegalen."

De lijster zond nog eens zijn vloeiende muziek door de groene schemering.

De lijsters zijn het mooist," vond hij „Een wacht van lijsters — dat zou ik nog wel eens willen horen."

„Dat is ook wel de moeite waard."

„Heb je dat wel eens gehoord?"

„Vanochtend. Direct na zonsopgang."

„Waar was je toen?"

„Ik.... ik wandelde een eindje, over de heuvelkam achter het huis. Ik kon niet slapen."

„Kon je niet slapen?" vroeg hij zacht — maar toen voegde hij er haastig aan toe, alsof hij ten koste van alles wilde voorkomen dat het gesprek een dergelijke wending nam en over persoonlijke dingen zou gaan: „Tja — eh.... waarschijnlijk vliegen ze hier overheen bij de voorjaarstrek."

De auto was afgekoeld. De avond ook. En ook die band om haar hart.

Diana drukte op de starter.

„Er komen dit jaar allerlei soorten over die nog nooit geweest zijn," vertelde zij lusteloos. „Men zegt, dat de trek zich iets verlegd heeft en dat East Alcott en omgeving er nu midden in zitten. Je zit hier eigenlijk bijna midden in de wildernis. Ik ben eens op een avond een lynx tegengekomen, en Ed Robbins heeft laatst in de bergen een beer gezien. En gisteren nog kwam er een ree bij het keukenraam en at Peters sla op. Bertha heeft haar met de eierklopper weggejaagd."

Hij moest lachen toen hij het zich voorstelde, maar zei dan ernstig: „Ik vind het trouwens helemaal niet goed dat jij in het donker in de bossen gaat wandelen."

„Nee? Waarom niet?"

„Ik.... eh.... je zou.... nu ja. Het is natuurlijk niet mijn zaak," zei hij, om te zorgen dat het gesprek niet weer in een dergelijke richting kwam.

Maar deze keer trok hij zich niet zo snel en overtuigd terug.

Diana reed verder in de vallende duisternis.

Zij kon later niet precies meer zeggen welke wegen zij nam. Er liggen in totaal hondervijftig kilometer wegen en wagensporen om East Alcott heen, en de meeste daarvan waren er honderd jaar geleden ook al; de laatste vijftig jaren zijn er overheen gegaan zonder dat er iets van veranderde, of het moest dan al een slechte verandering zijn Het gras is er hoger en dichter opgeschoten, de sporen zijn dieper geworden. Diána reed over bijna al die wegen. Zij stopte vaak, om de radiator te laten afkoelen. Een poosje na zonsondergang vond zij ergens een met mos begroeide tobbe, waar koud water in zat; er lag een roestige kroes naast, en Nick slaagde er in om de radiator opnieuw te vullen.

Terwijl hij daarmee bezig was liep zij eens om de wagen heen en onderzocht de banden, de pleisters en de waslijn die de bumpers vasthield. Die waslijn hield zich kranig.

Zij reden weg.

Maar niet lang daarna, toen het al tamelijk donker was in de bossen, liep er een band leeg.

HOOFDSTUK XXXIV

Op de heuveltop

Zij bekeken de lege voorband, en ontdekten dat de andere er ook niet best uitzag.

„We kunnen op de velg naar het eerste het beste dorp rijden en een paar nieuwe banden kopen, of de zaak laten repareren," stelde Nick voor.

Hij had al onder de bank gekeken of er een pomp was, maar die behoorde niet tot Rammelrosje's uitrusting.

„Ik ben bang dat er ook iets mis is met de olie," zei Diana. „Ik heb er een halve liter in gedaan op de middag dat Peter terug ging naar Boston, en daar kan niet veel meer van over zijn. Daarom wordt hij ook steeds zo warm."

Ze legde de maatstok weer weg en sloot de motor-kap. Intussen viel het haar moeilijk om de triomf niet in haar stem te laten doorklinken.

„Dan zullen we langzaam moeten rijden," sprak hij. „Het zal met die olie nog wel gaan tot we ergens zijn."

Maar Rammelrosje weigerde ergens heen te gaan. Hij startte eenvoudig niet.

„Dat is vreemd," zei Diana. De starter was altijd een van Rommelrosje's sterkste punten geweest.

„Ik zal hem een eindje duwen," zei Nick opgewekt. „Dan krijg ik hem wel even verderop, waar de weg naar beneden loopt. Zodra hij gaat rijden moet je in de tweede versnelling schakelen en op de starter drukken."

Diana duwde de wagen in de tweede versnelling, en slaagde er in hem door Nick in een kuil te laten duwen — een mooie, diepe kuil. Er stond zelfs nog modder in, de enige modder die mijlen in de omtrek te vinden was. Rommelrosje liet zich er behaaglijk in zinken, zoals een man zich, na een volbrachte dagtaak, in zijn armstoel laat zinken.

Nick zei geen verwijtend woord. Hij vroeg zelfs niet, hoe zij het had klaargespeeld om hem in de kuil te krijgen; hij nam zonder meer genoegen met haar uitleg dat zij dacht een egel te zien lopen en bang was hem te overrijden.

Maar er was een lach verborgen in zijn lage stem, toen hij opmerkte: „Ik ben blij, dat je zo'n diepe uitgezocht hebt. Nu kan ten minste niemand van me verwachten dat ik eventjes sterk ben en hem er uit haal. Als sterke man presteer ik nog niet veel, en ik heb er een hekel aan om een figuur te slaan."

Hij reike haar de hand om haar te helpen uit het scheefgezakte autootje te stappen. Die hand was onpersoonlijk en raakte de hare nauwelijks aan. En zijn stem was even oppervlakkig toen hij vroeg: „Wat zullen we nu doen? Zullen we naar de dichtsbijzijnde stad lopen en een kraanwagen halen?"

„Eh — ja," zei Diana. „Ja, dat is een goed plan. Maar.... maar ik ben bang dat we verdwaald zijn. Ik had bij de laatste bocht al gedacht dat we op de hoofdweg uit moesten komen. Maar dat was niet zo."

Het hielp natuurlijk niet veel dat zij dit nog zo precies wist.

„We zouden op de heuvel kunnen klimmen," stelde zij voor, „en eens kijken of we ergens licht zien. Als de hoofdweg hier in de buurt is moeten we de koplampen van de auto's kunnen zien. Of lichten van een huis of zoiets...."

Zij beklommen de onbegaande heuvelhelling. Er groeiden dennen en sparren die nog donkerder waren dan de duisternis van de nacht, die om hen heen was.

„Hier zouden we iets moeten kunnen zien," zei Diana eindelijk, toen zij op een iets vlakker gedeelte kwamen, waar een open plek tussen de bomen was en waar de grond bedekt was met lang gras. „Het heeft geen zin om verder die bossen in te gaan."

Tussen de zware, donkere wolkenstapelingen die langs de hemel dreven schenen de sterren. Ver beneden, aan de andere kant van de weg, was een vijver waarin zij zich vaag en nevelig spiegelden. Groenige vuurvliegen glommen tussen de boomstammen.... maar verder was er geen licht te zien.

Deze plaats scheen buiten alle tijd en ruimte te liggen. Uit het dal steeg een mist op, die hen langzaam insloot. Terwijl zij daar stonden zagen zij een waas over de vijver trekken en de glans van de vuurvliegen vervagen. Links van hen, ergens in de duisternis, ruiste een beek langs de helling. Soms kwaakten daar de kikvorsen, en dan overstemden zij het zachte ritselen in de naaldbomen en het zuchten van de jonge bladeren.

„Ja, we zijn verdwaald," zei Nick.

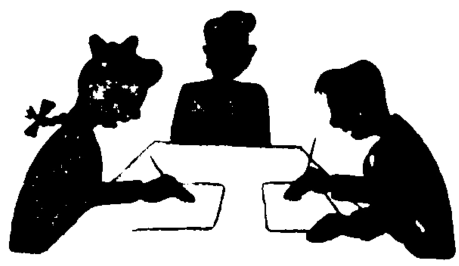
Zijn stem klonk evenmin verstoord als blij. Zijn opmerking was even onpersoonlijk als de hand waarmee hij haar uit de auto had geholpen en tussen de bomen door had geleid.

„Het spijt me," zei hij. „Ik vrees, dat we hier moeten wachten tot het weer licht wordt. Het zou dom zijn om in deze mist verder te gaan. Ik wilde maar dat het niet zo kil was voor je."

Diana zei, dat ze geen last van de koude had. En ze zei, dat alles haar schuld was omdat zij geprobeerd had de kortere weg te nemen. Zij stelde voor om terug te gaan naar de auto en dan de weg te volgen, want die moest ten slotte toch wel ergens heen voeren, behalve natuurlijk wanneer het een van die oude wegen naar een houthakkerskamp was, die al lang niet meer gebruikt werd. Het laatste wat zij had kunnen zien, voordat de koplampen uitgingen, was, dat het gras tussen de karresporen tamelijk lang was. Maar ze zouden dat toch wel kunnen proberen, of anders konden ze teruglopen in de richting waar ze vandaan kwamen. Het was alleen kilometers terug dat zij voor het laatst een huis had gezien.

Nick besliste kalm, dat zij er beter aan deden te blijven waar zij waren. En hij zou een vuur aanleggen; dat kon hij goed, want hij was padvinder geweest. Burwell had er op aangedrongen.

(Word Vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

Wolletje was 'n klein, wit lammetje, dat dartelde in de voorjaarswei. De zon scheen vrolijk en het gras was fris en groen. Wolletje vond het leven heel plezierig. Nu en dan liep het even naar zijn moeder, die een eindje verderop rustig aan het grazen was. Maar dan liep het weer weg om te stoeien en te dartelen. Want een jong lammetje houdt van beweging. Lang stilstaan kan het niet.

Eén ding vond Wolletje wel een beetje jammer. Dat hij geen vriendje had om mee te spelen. Zou hij eens op zoek gaan? Daar in de andere wei was misschien wel een ander lammetje te vinden. En weg rende Wolletje, recht op de brede sloot af, die de twee weilanden van elkaar scheidde.

De zon scheen helder op 't gladde, blauwe water. Het leek wel, of het Wolletje wenkte om te komen. Wat was het water mooi! Wolletje boog zich een beetje voorover om beter te kunnen kijken. Maar toen werden zijn ogen groot en rond van verbazing!

Want daar, in het water, zag hij een ander lammetje. Het zag er net eender uit als Wolletje zelf en 't had precies dezelfde grote, ronde ogen. Wolletje bracht zijn kopje heel dicht bij 't andere lammetje. „Mèh, mèh," zei hij en dat betekende zoveel als: „Fijn, dat ik je zie. Wil je mijn vriendje zijn?"

Maar... zo gauw Wolletje zijn bekje had opengedaan, verdween het andere lammetje. Het verdween in de vele kringen en rimpels, die plotseling op het water waren gekomen! Wolletje trok zich terug. Hij begreep er niets van. „Bèh," zei hij verbaasd.

Opnieuw boog hij zich even later over het water. De kringen en rimpels waren aan het wegtrekken. Het water werd weer even vlak en rimpelloos als het geweest was. En... daar kwam het nieuwe vriendje ook weer! Eerst nog wat vaag, maar toen zag Wolletje het weer duidelijk vóór zich. Het kon zijn tweelingbroertje zijn, want het zag er precies eender uit als hijzelf.

„Waar zou mijn nieuwe vriendje toch naar toe zijn geweest?" vroeg Wolletje zich af. Opnieuw bracht hij zijn snuitje heel dichtbij en begon weer te praten. kwamen er allemaal kringen en rimpels in het water, zodra Wolletje het aanraakte, en verdween 't vriendje.

Na dit zo enkele keren ondervonden te hebben, wist Wolletje, dat hij zijn kopje niet té dicht bij het andere lammetje moest brengen en vooral niet in het water moest praten. Als hij maar heel stil en rustig vlak boven het water bleef, ging het vriendje niet weg.
rustig vlak boven het water bleef, ging het vriendje niet weg.

Die twee hadden nu voortaan samen veel pret. Iedere dag als het mooi weer was, ging Wolletje naar het water om met zijn vriendje te spelen.

Maar de naam van het andere lammetje kwam Wolletje nooit te weten. En ook begreep hij niet, waar zijn vriendje toch telkens naar toe ging, als hij weer verdween.

Weten jullie het??

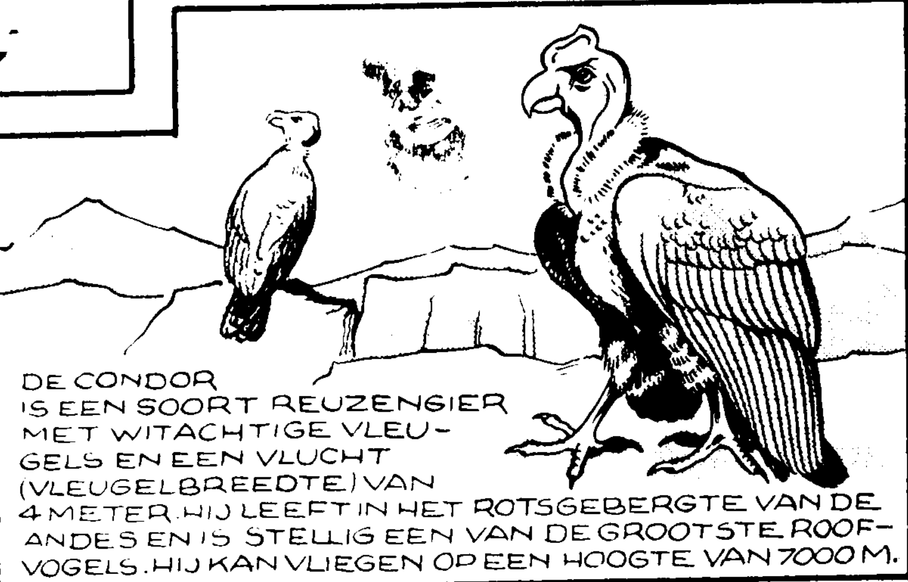

ONZE WONDERE WERELD

GEVEDERDE VRIENDEN

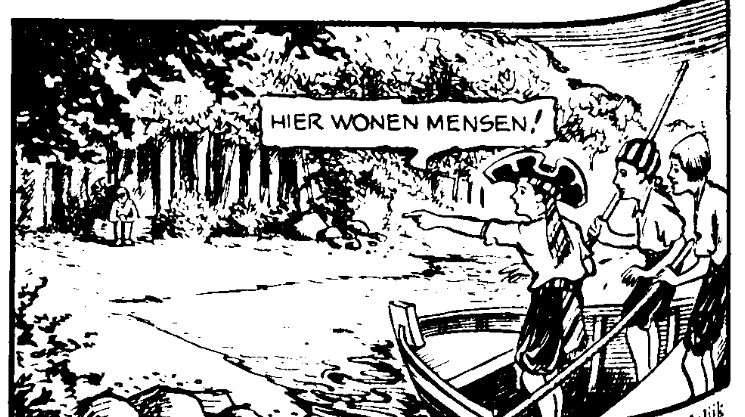

Ivan Ramos	1	BOEK
Eric Dovale	1	BOEK
Elly Day	80	punten
Eric Dovale	95	"
Rudy Vonsee	85	"
Aurelio Martis	75	"
Marléne Berénos	80	"
Theo Vonsee	70	"
Ronald Casseres	70	"
Robert Sanches	60	"
Ivy Dovale	75	"
Gerlinda Grep	50	"
R. Lopez Penha	75	"
Huub Moeniralm	45	"
Philomena Martina	45	"
Wilda Curiel	90	"
Frans Algra	45	"
Oswin Casseres	65	"
R. Servage	45	"
Donald Davelaar	70	"
M. v. Langeveldt	40	"
Ingrid Pluim	60	"
Ronald Pluim	60	"
M. Campagnard	80	"
F. Vijzelman	75	"
Elio Borgschot	40	"
Oscar Day	30	"
Marilú Capriles	35	"
Raymond de Windt	30	"
Silvia Maduro	30	"
Hans Gout	30	"
Edmund Perry	45	"
Faustina Frank	30	"
Stanley Davelaar	30	"
Paulientje Vissers	30	"
Hubert Salas	30	"
Vicky Ramos	70	"
R. Devid	30	"
Hannibal Sprock	30	"
G. de los Santos	25	"
Oscar Ugueto	35	"
Ise Dovale	45	"
Frank v. Dongen	35	"
Lilian Chocolaad	15	"
Rotilio Rijsenburg	15	"
Gerrit Albertina	15	"
Elvia Emerentiana	15	"
H. Rijzenburg	15	"
Maria Römer	15	"
Geisla Truideman	15	"
Joice Henriquez	15	"
Erro Villareal	15	"
H. v. Sprang	25	"
Gladys Day	15	"
Marlene Deira	40	"
Jan van Sprang	35	"
A. Natzijl	15	"
Jean L. van Opstal	65	"
Rodion v. Eijma	75	"
Isidra Borgschot	10	"
Virginia Vonsee	10	"
Vilma Rijna	40	"
Mevris Pijpers	10	"
Carla Floridas	20	"
Georgetina Pluim	40	"
Edeltrüd Juda	75	"
Paul van Dongen	10	"
Mildred King	20	"
Joyce Perry	20	"
Enny Wever	10	"
Norman Ugueto	30	"
Arline Ugueto	40	"
Delia Arron	70	"
Rene Ugueto	40	"
Harold v. Eijma	65	"
S. Casseres	60	"
Ivy Ignacio	30	"
Orsine Kamperveen	55	"
Emerita Gerard	30	"
Raquiel Ramos	30	"
Adelgonde Juda	65	"
Carlos Kranwinkel	30	"
Roy de Vries	20	"
Merle van Eijma	45	"
Marlene Kamperveen	35	"
Reina Dongen	35	"
Hella Chundro	35	"
Gilbert Reijes	10	"
Iris Dovale	30	"
Aida Dongen	40	"
Lino Virginia	10	"
George Richardson	10	"
Kiki Bernardus	10	"
Wanda de Freitas	40	"
Jenny Fraai	45	"
Mirtha Casseres	45	"
Franklin Sanches	35	"
Ivonne Chin Sue	40	"
Frits Hasham	15	"
Waldemar van Eijma	15	"
Vera Caster	20	"
Franciën Mulder	15	"
Harold Noorden	20	"
Agrepina Maduro	20	"
Vivienne Pietersz	15	"
Lenny Arron	25	"
Claudina Becker	25	"
Henry v. Meeteren	20	"
A. Verstappen	15	"
Trudeke Stam	15	"
P. Sprockel	15	"
B. Snik	15	"
Jan Masthof	25	"
Albert Davelaar	5	"
Ingrid Hosé	10	"

„We gaan het eiland verkennen, maar Bas, Ned en Jim blijven met Maja op het schip," zei Daro. „Ik vertrouw Rubart niet, hij zit ons nog steeds op de hielen."

Behoedzaam naderden Daro, Sjel en Dan het eiland en al dadelijk zagen ze, dat het bewoond was. Dat maande tot de uiterste voorzichtigheid. Daro wees op de figuur op de bank.

Stil slopen ze naar hem toe en met de grootste verbazing hoorden ze hem zeggen: „Hoe groot zou die kleine Maja nu al zijn!"

„Hij heeft het over Maja," fluisterde Dan tegen Sjel. „Zou hij onze Maja bedoelen? Dat zou ik weleens willen weten."

„Laten we naar hem toegaan," stelde Sjel aan Daro voor. „Ja," stemde Daro in. „We hebben van die man niets te vrezen."

Verrast zag de man op, toen daar opeens drie jongens voor hem stonden, die hem vrijmoedig aankeken. „Wie zijn jullie?" vroeg hij.

„We hebben een lange reis gemaakt," antwoordde Daro. „We zijn op verkenning en zoeken de vader van een meisje, dat Maja heet."

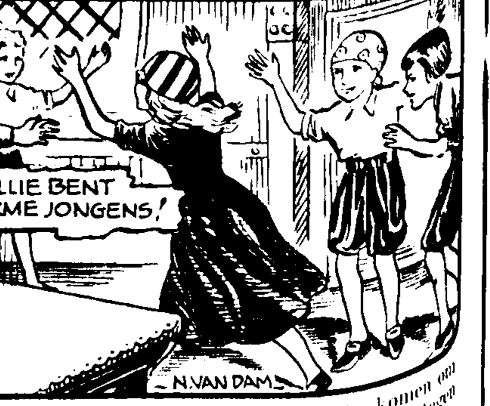
De man keek verheugd op, toen hij de naam Maja hoorde. Toen zei hij: „Och, er zijn zoveel meisjes, die Maja heten."

Maar toen Daro hem vertelde, dat de vader van deze Maja door Rubart gevangen werd gehouden, stak hij ontroerd de handen uit en zei: „De vader van die Maja ben ik!"

Wat had de man een haast om op De rappe Jager te komen om zijn dochter te omhelzen! „Jullie bent ferme jongens," zei hij tegen Daro en zijn vrienden, „en ik kan jullie nooit genoeg danken!"

Brief van Tante Corry

Ditmaal weer een heleboel aardige brieven van neefjes en nichtjes ontvangen, waar heel veel in stond en waar tante Corry wel eens om moest lachen.

Hella Chundro schrijft, dat ze de Kinder Krant bij de buren moet gaan halen als ze de puzzle gaat oplossen. Maar Hella, heb je dan zelf de krant niet! Een goed nichtje van tante Corry gaat de „Amigoe" toch zeker niet bij een ander lenen!

Wilda Curiël schrijft, dat ze zo'n mooie punten had op school en zij wenst Tante nog een Zalig Pasen. Wederkerig, hoor Wilda! Je uitleg van de rebus was heel goed.

Jenny Fraai heeft een leuk versje opgeschreven, dat „Door de regen" heet. Dank je wel, Jenny.

Peter Sprockel is wel bijzonder actief geweest. Hij heeft een grote brief aan twee kanten volgeschreven met raadsels en ook een leuke mop. Nou, Peter, Tante Corry heeft alles met plezier gelezen, hoor! Wat kun jij een hoop bij elkaar fantaseren.

Frits Hasham, als je weer eens ergens gaat logeren, waar ze de Amigoe-Kinderkrant niet hebben, dan moet je ze maar eens vertellen, dat ze zich als abonnee moeten opgeven. Ik dank je wel voor je briefje.

Trudeke Stam van Aruba heeft een leuke tekening gemaakt. Ben jij dat zelf, Trudeke? Je schrijft, dat je vriendinnetje Clandina ziek is. Wil je haar van Tante Corry beterschap toewensen!

En nu, de prijswinnaars. Ivan Ramos werd onder de goede oplossers de gelukkige. Hij krijgt een mooi boek. Eric Dovale heeft deze keer 100 punten behaald en komt dus eveneens voor 'n boek in aanmerking. Gefeliciteerd, jongens!

En hier is alweer de nieuwe puzzle. Denk er aan, dat jullie oplossingen verzonden moeten zijn vóór Dinsdag 25 Mei. Veel succes. Tante Corry verwacht en weer veel lange brieven en nieuwe neefjes en nichtjes! Wie zorgt er voor, dat onze Kinderkrant-familie nog groter wordt?

Met de beste groeten voor jullie allemaal van

Tante Corry
„Amigoe"-Kinderkrant
Curaçao

WIE KAN GOED TELLEN?

